2. Agriculture—Cranganur Rs. 85

Mr. T. K. Nayar *(Minister for Rural Development)* : I move for an allotment of Rs. 85 under "2-Agriculture—Cranganur".

Demand put and carried

39. Miscellaneous—Rs. 10,74,023

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies)*: I move for an allotment of Rs. 10,74,023 under "39-Miscellaneous" and in doing so I may be permitted to make a few general observations in regard to some of the specific points raised in the course of the debate on the working of the Food Control Measures. Our State is a deficit area in regard to most of our essential foodstuffs. So we have to depend for the supplies mostly from what we can import from outside. One supreme difficulty we experienced in importing the food stuffs is to secure adequate shipping space for imports. Large quantities of foodgrains purchased for Travancore and Cochin are now lying at Karachi for want of shipping space. Similarly we could not transport in time from the Central Provinces a large quantity of pulses purchased for the States, due to difficulty to get wagons. The unfortunate fire accident in Bombay during the year added to our difficulties in this respect. But in spite of all these difficulties the food position of the State has on the whole been much better than that of last year. We have been able to secure larger quantities of foodstuffs from outside. Our local purchases also have been larger. Our purchase last year amounted under procurement scheme to 33,93,705 paras of paddy (about 16,968 tons of rice) whereas this year up to 32nd Mithunam 1119 we have purchased nearly 52,22,853 paras of paddy (about 26, 114 tons of rice). It has to be remembered that there was partial failure in regard to some of the crops. Our Viruppu crop suffered damage to an extent of about 40 per cent. The Kuttadan crop was almost a complete failure. Again the Kole and Puncha crops though it escaped the devastating floods of 1118 suffered some damages due to draught, infection of pests and ingress of salt water. The total damage on this account is roughly estimated to be about 30 per cent.

As a result of the increased quantities of rice that have arrived our stock position has improved and we have been able to create a small reserve also this year. This time last year our stock as regards rice had run very low. In regard to wheat we are in very safe position. We have large stock of it in reserve at present. Last year though we got a large supply of wheat towards the end, the supplies of wheat products were not adequate. We have now an increased supply under this item also.

Again sugar was another item for which we have got acute scarcity. Our quota of sugar for last year was only about 2,200 tons. As a result of the repeated representations made to the Government of India and through the kind efforts of the Resident for the Madras States who is taking a keen interest in our food problem, it has been possible to substantially increase our supplies of sugar. The present quota is more than double that of last year. Though this is not entirely dequate to meet our needs, it has been possible this year to meet the minimum requirements of the people to a greater extent by a most judicious use of the stock at our disposal.

Jaggery is another article for which we had scarcity last year. The quota of jaggery has been considerably increased. The quota for this year is about 7,000 tons. This with the local supplies available would, it is hoped, be enough to meet our own requirements. Madras Government has promised also to supply us further quantities of this commodity if it is found to be necessary. Another fact which I may refer to in this connection is that along with some of the unfamiliar food-stuffs we have been getting we were able to secure one product of maize, *viz.*, maize-meal which is found to be very popular among all classes of people and it is found to be almost equal to rice for purposes of consumption. We are able to secure only comparatively a small quantity of this article. We are making all possible efforts to secure larger imports of the stuff. I have just received information that a firm in Raipur, which is engaged in the manufacture of maize products, is producing cornflour out of maize. I have wired for samples. If it is found that it can be used as a substitute for rice, as in the case of maize-meal, it will be of substantial help to us in reducing the hardships we suffer due to scarcity of rice.

Before I proceed to reply to some of the points raised in the course of the debate, I wish to express my thanks to the House for the appreciation shown for whatever success we might have achieved in tackling this difficult problem of food and price control. I can assure the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

House that Government are aware that there is scope for improvement in various directions and that perfection has not reached as yet in the working of the several schemes we have attempted. I can assure the House that we have been making all strenuous efforts for successfully working out the various schemes so that maximum possible supply will be secured and that it may be equitably distributed throughout the State at reasonable rates.

One criticism made in regard to the working of the Department is that we have not yet been able to place all the accounts of 1118 before the House. The House may kindly remember that we have been dealing in lakhs. The volume of transactions must necessari y have been huge but it should not be thought for a moment that we have not kept accounts for these transactions as has been apprehended by one of the Hon'ble Members. We have accounts to show how we have spent every pie of the amount advanced to the Department. We have been making most careful use of the money placed at our disposal and taken infinite pains to check and supervise the handling of money by the subordinate officers to whom we had to entrust it. I can assure the Hon'ble Members that there is no cause for apprehension or alarm. Out of the huge advance of over two crores of rupees for the purchase of food grains in 1118 we were able to remit back the major portion of it by the end of the year, the balance being only about Rs. 38 lakhs. It may also be added that there was physical verification of the stock in our custody at the end of 1118. It may then be asked why there is so much difficulty and delay in the audit of the accounts of 1118. One difficulty is to settle the accounts regarding our purchase from outside. Another difficulty is to check and trace out the movement of foodstuffs within the State from surplus areas to deficit areas and from one Government depot to another. The cash accounts for 1118 and also for the first 9 months of 1119 have been completely reconciled with the Comptroller's figures ; in other words figures regarding drawals from and remittances to the treasury have been checked and found to be in order. In view of the acute food scarcity during last year it was necessary to constantly divert foodstuffs intended for one place to entirely different destination almost at the eleventh hour and sometime even after it was booked at the station of despatch. Sometimes commodities which arrived in one station had to be diverted immediately after it was entered in the accounts of the depot and before it was utilised there. In regard to such movements of stocks there have been in some cases overlapping of entries in the accounts of the depots concerned so that it has become necessary to trace and identify the particular stock to which each entry related. With regard to cash transactions there has been reconciliation of our figures with the Comptroller's figures of 1118.

Another subject which has come up for discussion is about the control of tapioca. The only criticism is that the control measures are rigid. I may be permitted to state that when the tapioca control was introduced there was a loud demand from the public for such control and it was supported by this House also. The control was necessary because last year we had to face acute scarcity in rice. The only cheap and useful substitute that could be available in the country for the people in place of rice was tapioca. Since then we were able to secure large quantities of wheat to meet the deficit in rice. When the food situation began to improve this year, we have also been relaxing the provisions of the Tapioca Control Order in various aspects. The alleged glut of tapioca has appeared only recently with the advent of the present season. The Government are aware of the situation and are taking urgent steps to relieve the situation. Government propose to take steps to convert tapioca to sago or flakes under Government supervision. The Government are also proposing to remove the Tapioca Control with regard to movement from Taluk to Taluk and also for lifting and sale. The Hon'ble Member for Chalakudi has pointed out that huge waste has occurred in regard to tapioca that has come to Ernakulam Bazaar. I enquired into the matter and so far my information goes the statement is a little bit exaggerated. The merchants have been able to sell most of the quantity imported by them as they have been doing before. For some time the officers of the department have been allowing open sales also according to the discretion where it has been found necessary.

Egg is another matter about the control of which there has been some complaint. The Hon'ble Member for Chalakudi has been pointing out that the eggs are small and should try to minimise their import. I may state for informotion for the Hon'ble Members of the House that the eggs referred to are foul's eggs and you all know it is most nutritious food that is available for us. Now, the State is a deficit area with regard to eggs also. We depend for our consumption from imports from Travancore to some extent. When Travancore recently put a ban on the export of eggs from that country we had to take steps to conserve a sufficient quantity of eggs for the same reason here also. We have taken as much care as possible to see that people who were

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

importing large quantities of eggs from Travancore were allowed to re-export reasonable portions of it after leaving a small portion of it for consumption here. There was then a suggestion from the Hon'ble Member that we could have easily avoided damage to the eggs if we had given previous notice that we are going to introduce such a ban. This could not be done for reasons obvious. If we had given such notice it would dry away the stock of eggs out of the country.

I request the House may be pleased to vote the grant.

Mr. President: Before the Hon'ble Member moves this motion, I should like to hear what the wish of the House is with regard to the first four of these motions, all of which deal with the question of raising the purchase price of paddy. It seems they cover very much the same ground. It might be convenient if Members would discuss them all together.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: I have no objection.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: The subject matter of all the four motions is seem to be alike, but in most of these there seems to be want of definiteness while motion No. 4 has got more definiteness than the preceding three. With regard to motion No. 3, I have just made a request for that being made....

Mr. President: That is with regard to the actual price. One Hon'ble Member suggests Rs. 2, the Hon'ble Member for Vadakkancheri has amended his motion suggesting Rs. 1—12—0, but the principle being the same that the purchase price of paddy should be raised and that being so, I do not think it is necessary for the House to have two discussions on the same subject. If necessary at the end of the discussion we can take a vote as to whether the House is for Rs. 2 or Rs. 1—12—0.

CUT MOTION No. 29

Raising the purchase price of paddy

***Mr. C. Kunhan Nambudiripad** *(Oorakam)*: Mr. President, Sir, my cut motion is: "To reduce the allotment of Rs. 6,84,495 for Price Control Measures by Re. 1—*to impress upon the Government the high injustice of controlling the price of paddy at a very low rate when the prices of all other commodities and the cost of cultivation have gone so high*".

സർ, ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി എനിക്ക് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ചില സംഗതികൾ കൊണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്നത്തെ നെല്ലുവില നിജപ്പെടുത്തിയ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ട്, കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ നട്ടെല്ലായ കർഷകലോകത്തോട് വളരെ അനീതിയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇന്നത്തെ നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വിലക്കൂടുതൽ കാരണം നെൽകൃഷിയെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരുടെ കായ്മ വളരെ പരിതാപസ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. സാധനങ്ങളുടെ വില കൂടുതലോടൊപ്പം കൂലിക്കാരുടെ കൂലി വർദ്ധനയോടൊപ്പം നെല്ലുവില വർദ്ധിപ്പിക്കാത്തപക്ഷം നെൽകൃഷിക്കാർ എങ്ങിനെയാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ട് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷകരേയും, തൊഴിലാളികളേയും രക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ട്. കർഷകർക്ക് ഏകാവലംബമായ നെല്ലിനു് ന്യായമായ വില കൊടുക്കണം. ജീവിക്കാൻതക്ക കൂലി തൊഴിലാളികൾക്കും കൊടുക്കണം. നെല്ല വിലയുടെ കായ്ത്തിൽ കർഷകരും തൊഴിലാളികളും ഭിന്നരുചിക്കാരാണ്. കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ഭൂരിപക്ഷം പേരും ഒന്നുകിൽ കർഷകരോ, അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലാളികളോ ആണെന്നാണും. തൊഴിലാളികളുടെ കൂലിയുടെ കായ്ത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനു് അധികം വിഷമം ഉണ്ടായിട്ടില്ല; അവർ ചോദിക്കുന്ന കൂലി അവർക്ക കിട്ടുന്നു. എവിടേയും അവർക്ക ജോലിയും കിട്ടുന്നു. നേരെമറിച്ച് കർഷകരുടെ കായ്മാണെങ്കിൽ നെല്ലിന്റെ വിളവ് കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ പ്രയത്നഫലം അവർക്ക് അനുഭവിപ്പാൻ കിട്ടുന്നില്ലതാനും.

എന്റെ അറിവിൽപെട്ട ഒരു ദേവസ്വം കുടിയാന്റെ കഥ ഞാനിവിടെ ഉല്ലേഖിക്കാം. കൃഷിചിലവ് ഏക്കറ് ഫ-ക്ക് ന്യൂ ക. യും വിളവ് ഏക്കറ് മുന്നക്ക് വ്യ പറ നെല്ലുമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ കൃഷി വളരെ നല്ലതായിരുന്നു. ഫ്ലാനു-ലെ കുടിയായ്മ ആക്ട് അനുസരിച്ചു ഫ്ലാർ-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ രൂപപ്രകാരം ഒരു ഏക്കർ കൃഷിചെയ്യുവാൻ ശരാശരി ഫ്ല ക. യാണ്. അതു ഇന്നു് ന്യൂ ക. ആയതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനുമില്ല. ഏക്കർ ഫ-ക്കു് വ്യ പറ നെല്ലു് വളരെ നല്ല വിളവാണെന്നു് സെറ്റിൽമെണ്ടുകാലത്തെ കണക്കു

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നോക്കിയാലും അറിയാം. ഈ കർഷകൻ 8o പറ നെല്ല് ആ ദേവസ്വത്തിൽ കൊടുക്കുകയും വേണം. അയാളുടെ കഥ പറയാനുണ്ടോ? അയാൾ ഇനി കൃഷിചെയ്യുവാൻ മോഹിക്കുമോ? അയാൾക്ക് ദേവസ്വം പാട്ടം കഴിച്ച് നൂ 8 പറ നെല്ലിന്ന് എത്രവില കിട്ടുമെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടുതന്നെ തീച്ചപ്പെടുത്തുകയാണു നല്ലതു്.

ഇന്നത്തെ നെല്ലുവില തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്റെ ഫലമാണു് ഗവമ്മെണ്ടിന്ന് മഴവൻ നെല്ലും കിട്ടാതെപോകുന്നതു്. നിയമങ്ങളും പരിവാരങ്ങളും ധനികന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തും. വയറു നിലവിളിക്കുന്ന കർഷകനെ അതു ഭയപ്പെടുത്തുന്നില്ല. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഉണ്ടാവുന്നേടത്തോളം നെല്ല മുഴവനും ഗവമ്മെണ്ടു കൈവശം വരുത്തുവാൻതക്ക ആകർഷണീയമായ വിലയാണു് നെല്ലിനു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. അപ്പോൾ അറിയാം ഈ രാജ്യത്തു് എത്രനെല്ലുണ്ടാവുമെന്നു്. കൃഷിപ്രോത്സാഹനത്തിന്നായി പ്രചരണാർത്ഥം പല അനാവശ്യചിലവുകളും ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെ ഭേദം കൃഷിയുടെ ഫലം കർഷകനു് അനുഭവിക്കാറാക്കുകയാണു് വേണ്ടതു്. ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു് നെല്ല വില്ക്കുന്നവക്കു് ന്യായമായ വില കൊടുക്കുന്നതായാൽ നെല്ലിന്റെ ദൌർലഭ്യം കുറേകൂടി കുറയുമെന്നാകയ്യും തീച്ചതന്നെ.

നേരെമറിച്ചു് പട്ടണവാസികളുടേയും കർഷകരല്ലാത്ത മറ്റുജനങ്ങളുടേയും ഗുണത്തെ മാത്രം വ്യാമോഹിച്ചു് ഇന്നത്തെ നെല്ലുവില തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതായാൽ ആയതു കരിഞ്ചന്തകാർക്കു ലൈസൻസ്സു കൊടുക്കുകമാത്രമായിത്തീരുന്നതാണു്. എന്നുമാത്രമല്ല, മഴ്ദ്യാദക്കാരായ കൃഷിക്കാർ കൃഷി ഉപേക്ഷിക്കാനും ഇടയുള്ളതായിത്തീരുന്നതാണു്. ഇന്നത്തെ ഗവമ്മെണ്ടു് നിയമപ്രകാരം (Ration) കിട്ടുന്ന അരികൊണ്ടുമാത്രം ജീവിക്കുന്ന വല്ലവരുമുണ്ടോ? ഉവ്വു്! അല്പം ചില പാവങ്ങൾ മാത്രം!! അവക്കു് ഇന്നും, ഇതിന്നുമുമ്പും, എന്നും പട്ടിണിതന്നെയാണു് ആധാരം. ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, ഇന്ന ഇവിടെ ഹാജരുള്ള കൃഷിയില്ലാത്ത ഓരോരുത്തരും റേഷൻ അരികൊണ്ടുമാത്രം ജീവിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല, ഞങ്ങൾ കരിഞ്ചന്തയെ അഭയംപ്രാപിച്ചു ജീവിക്കുന്നു! എന്നു് ഓരോരുത്തരുടേയും ഹൃദയം തുറന്നു പറയുന്നു, കഷ്ടം! ഇങ്ങിനെ ഒരു അയഥാർത്ഥികമായ നടപടി എന്തിനാണു്. മനുഷ്യരെ കള്ളന്മാരാക്കാനോ?

കോൺകൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം കൃഷിചിലവിന്റെ വർദ്ധനവും, നെല്ലുവിലയുംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ ഇനി കൃഷിചെയ്യുവാൻ നിയമത്തെ ഭയമുള്ളവർ—കരിഞ്ചന്തയെ പേടിക്കുന്നവർ—മുതിരുമോയെന്നു് എനിക്കു വളരെ സംശയമാണു്. ഇന്നത്തെ ഫുഡ്സപ്ലൈ വകുപ്പിൽനിന്നു് കച്ചവടംചെയ്തു് ലാഭം കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു് നെല്ല വില്ക്കുന്ന മഴ്ദ്യാദക്കാർക്കു് വില കൂട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ ആയതു ഈ രാജ്യത്തെ നെൽകൃഷിക്കാർക്കു് ഒരു നല്ല പ്രോത്സാഹനംതന്നെയായിരിക്കും. ഫുഡ്സപ്ലൈ വകുപ്പിന്റെ ഭരണച്ചിലവും കച്ചവടത്തിൽ വന്നേക്കാവുന്ന നഷ്ടവും മറ്റും പറഞ്ഞു് ഗവമ്മെണ്ടു സാധുക്കളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തരുതു്. ഫുഡ്സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിന്നുള്ള ഒരു വകുപ്പു മാത്രമാണു്. ആയതിന്റെ ചിലവു് ഗവമ്മെണ്ടു് നികുതിയിൽനിന്നും ആദ്യമായി വഹിക്കേണ്ടതാണു്. കച്ചവടത്തിൽ വന്നേക്കാവുന്ന നഷ്ടത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അങ്ങിനെ പറയുന്നതു അപ്രാപ്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണം മാത്രമാണു്. ഗവമ്മെണ്ടു് കർഷകരുടെ നെല്ലിന്നു് വില കൂട്ടുകയും റേഷൻ നെല്ലിന്നു് വിലകൂട്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ വന്നേക്കാവുന്ന എത്ര നഷ്ടവും നേരിടുവാൻ സന്നദ്ധമാകണം. അല്ലാതെ സാധനങ്ങളുടെ വില കൂടുതൽകൊണ്ടു് കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ജനസമുദായത്തിന്നു് ഒട്ടാകെ വന്നിട്ടുള്ള നഷ്ടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കർഷകന്റെ തലയിൽ കെട്ടിച്ചുമത്തുന്നതു് ഭരണനൈപുണ്യത്തിന്നു് യോജിച്ചതാണെന്നു് എനിക്കു് അഭിപ്രായമില്ല. അവസാനമായി ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് എനിക്കു് പറയുവാനുള്ളതു് ഒന്നുമാത്രമാണു്. ഇന്നത്തെ നെല്ലുവില ഫ കു. ന്യ ണ. യിൽനിന്നു് ചുരുങ്ങിയതു് ഫ കു. യായി കൂട്ടണമെന്നാണു്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തെ നെൽകൃഷി വർദ്ധനക്കും കരിഞ്ചന്തകളുടെ ഇല്ലായ്മക്കും കാരണമാകുന്നതുകൂടാതെ ഉള്ളേടത്തോളം നെല്ലു് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ അധീനത്തിൽ യാതൊരു നിബ്ബന്ധമൊ മറ്റൊരു കൂടാതെതന്നെ വന്നുചേരുന്നതാണു്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് ഇന്നത്തെ നയംമാത്രം തുടർന്നുപോകുന്നതായാൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ നെൽകൃഷിയുടെ ഹാനിക്കു് ഗവമ്മെണ്ടുതന്നെ വ്യസനിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു് ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: Sir, In seconding the motion, I may be allowed to add that though I have not been able to write in the motion that the price to the consumers should not be enhanced, my intention in requesting the Government to raise the price of paddy to be purchased from the agriculturists to Rs. 2, I do not want a proportionate increase in the price of paddy sold to consumers. The consumers should not in any way be allowed to spend anything more than that they spend now. As the Hon'ble Mover has said, that most of the people do live upon black-marketing, if the price of paddy is increased more paddy will be produced and the agriculturists will be more enthusiastic to produce more paddy. Even if the Government is going to incur any loss in under-selling paddy, that loss is to be met by paying subsidies to the Supplies Department. If the surmises of many people of the State happen to be true that the Department of Food Supplies has been able to secure a profit of between 17 and 20 lakhs, if it happens to be true, there need not be any subsidy for at least one year. This problem may be seriously considered and I request that the Government will accept the cut motion moved by the Hon'ble Mover.

ഖാൻസാഹിബ്ബ് ഇസ്മായിൽ ഹാജി ഈസ്സാ സേട്ട്: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഗവമ്മെണ്ട് ഇന്നു നെല്ലുവില വെച്ചിട്ടുള്ളതു പാക്ക് ക. ന്യൂണ.യാണ്. എന്നാൽ കൃഷിക്കാക്ക് കൃഷിചെയ്യണ്ടാക്കുന്നതിന്നാവശ്യമായ ചിലവുകൾക്കുള്ള നെല്ലും, മേലിൽ കൃഷി ചെയ്യുവാനുള്ള വിത്തും കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള നെല്ല് ഗവമ്മെണ്ടിന്നു കിട്ടണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ, ഈ ആവശ്യം കഴിച്ചുള്ള മുഴുവൻ നെല്ലും ഗവമ്മെണ്ടിന്നു് കിട്ടിവരുന്നുണ്ടോയെന്നുള്ളതു് വളരെ സംശയമാണ്. അതായതു് ഈ വില കുറവുവെക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടിനെ തോല്പിക്കുവാൻമാത്രം കുറെ നെല്ല് ഈ വിലക്കു് തന്നുകൊണ്ടു്, ബാക്കിയുള്ള നെല്ല് മുഴുവനും ബ്ലാക്കു് മാക്കറ്റിൽ പോവുകയായിരിക്കും. ഈ കട്ട്മോഷൻ കൊണ്ടുവന്ന മൂവർ പറഞ്ഞതുപോലെ റേഷൻകാർഡുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ഈ കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റിലുള്ള ക ര ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നതു്. റേഷൻകൊണ്ടുമാത്രം ജീവിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം സാധുക്കളുമുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ റേഷൻവെച്ചു് നടത്തുന്നതു് വലിയ ഒരു ഗുണംതന്നെയാണ്. അല്ലാതെ റേഷൻ എടുത്തുകളയണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനല്ല ഞാൻ. നേരെമറിച്ചു് കൃഷിക്കാക്ക് ഈ വിധത്തിലുള്ള ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു് എന്തെങ്കിലും ഒരു ആദായം അവക്ക് ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള ഒരു മനഃസ്ഥിതി ഗവമ്മെണ്ടിന്നുണ്ടായിരിക്കണം. ബ്രിട്ടീഷ്മലബാറിൽ ഇവിടത്തെപ്പോലെ ഗവമ്മെണ്ടു് കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു് നെല്ലു് എടുക്കേണമെന്നോ, എടുത്തുതുടങ്ങണമെന്നോ ഒരു പ്രതി ഇതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾമാത്രം വളരെ അത്യാവശ്യമാണെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടു് ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ നെല്ലു് എടുക്കുവാൻ തുടങ്ങീട്ടുണ്ടു്.

ഇതിന്നുമുമ്പു് നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടു് ആദ്യമായിട്ടു് ഒരു പറ നെല്ലിന്നു് ഒരു ഉറപ്പിക വില നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. അതിനെ തുടർന്നു പിന്നീടു ഒരു ഉറപ്പിക രണ്ടണയും, പിന്നീടു ഒരു ഉറപ്പിക ആറണയുമാക്കി. അന്യദേശത്തു് വിലവർദ്ധനവോടുകൂടിതന്നെ ഇവിടെയും ഗവമ്മെണ്ടു് വ്യത്യാസവില കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള വ്യത്യാസം പാടില്ലെന്നുമുള്ള ചില മുറവിളിയും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഏതു നിലക്കും എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഗവമ്മെണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ ഗാഢമായ വിധത്തിൽ ആലോചിക്കുകയും, ഒരു പറ നെല്ലിന്നു് ക. ക. വിലയാക്കിയില്ലെങ്കിലും ഏതാണ്ടു് അവർക്ക് ദോഷം വരാത്ത നിലയിലുള്ള ഒരു വില കൽപ്പിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

മിസ്സിസ്സ് കെ. ജോഷ്വാ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഞാൻ ഈ കട്ട്മോഷനെ സപ്പോർട്ട ചെയ്യുന്നു. യുദ്ധംമൂലം നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതനുസരിച്ചു് ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു് കൃഷിക്കാരുടെ പക്കൽനിന്നും വാങ്ങിക്കുന്ന നെല്ലിന്റെ വില ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണോയെന്നുള്ളതാണ് ഇവിടത്തെ പ്രശ്നം. കൂലിക്കാരുടെ കൂലി, വിത്തിന്റെ വില, വളത്തിന്റെ ചിലവു് മുതലായവ നോക്കിയാൽ ചിലവാകുന്ന സംഖ്യ ഒരു കർഷകനു് സീമാതീതമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു് നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ക ക. ന്യ ണ.ക്കു് ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മെന്നു് കർഷകരിൽനിന്നു നെല്ലു് വാങ്ങിക്കുകയെന്നുള്ളതു് എത്രയും പുരുങ്ങിയ ഒരു സംഖ്യ മാത്രമാണെന്നുള്ളതു് നമുക്കെല്ലാവക്കും ബോദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഇതിൽ വേറെയൊരു കാര്യവുംകൂടി നോക്കാനുണ്ടു്. ഒരു പറ നെല്ലു് ഒരു കൃഷിക്കാരൻ ഫ ക. ന്യ ണ. ക്കു് വിറ്റാൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു് അയാളുടെ ഒരു ദിവസത്തെ നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളും വാങ്ങിക്കുവാൻതന്നെ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനുംപുറമെ അരിയുടെ വില നോക്കുമ്പോൾ ഈ ഫ ക. ന്യ ണ. ക്കു് കൃഷിക്കാരന്റെ കയ്യിൽനിന്നു് നെല്ലു് വാങ്ങിക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഒട്ടും പോരാത്തതും, വളരെ അന്യായമായിട്ടുള്ളതുമാണു്. ഇതിനു മുൻപുതന്നെ വില കൂട്ടികൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നേരെമറിച്ചു് നാം ഇൻഡ്യാഗവമ്മെണ്ടിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു് അധികം വിലക്കു് അരി വരുത്തീട്ടുള്ളതിന്റെ നഷ്ടം പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ പ്രയത്നഫലമായി കിട്ടുന്ന നെല്ലിനു് ഫ ക. ന്യ ണ. വില നിശ്ചയിച്ചു് കുറഞ്ഞ വിലക്കു് നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടു് വാങ്ങിക്കുന്നതു് ഒട്ടുംതന്നെ അഭിമാനിക്കത്തക്കതല്ല. ഈ ഫ ക. ന്യ ണ. ക്കു് ഗവമ്മെണ്ടു് നെല്ലു് വാങ്ങിക്കുന്നതു് കുറഞ്ഞപക്ഷം ഫ ക. ഫ ഉ ണ. യെങ്കിലുമുള്ള ഒരു വില കൊടുക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതിൽ വരുന്ന നഷ്ടം അരിയിൽ വില വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ റവന്യൂവകയിൽനിന്നെങ്കിലും, അതായതു് ഗവമ്മെണ്ടുതന്നെ സഹിക്കേണ്ടതാണെന്നാണു് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. സിവിൽ സപ്ലൈസു് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് വളരെ അധികം ആളുകളെ വെച്ചു് ലാഭത്തോടുകൂടി വക്കുചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടാണെന്നു് നമുക്കെല്ലാവക്കും അറിയാം; അതു ഏതു വിധമായാലും ഇന്നത്തെ നെല്ലിന്റെ വില ശരിയായ വിധത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അതേ സമയംതന്നെ അരിയുടെ വില വർദ്ധിപ്പിക്കാതെയിരിക്കയും ചെയ്യണമെന്നു് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

***Mr. A.V. Moothedan** *(Chalakkudi)*: Sir, I support the first cut motion and the second and third cut motions I partially support. The Hon'ble Member for Oorakam has put the proposition in a very general form, that is, he does not fix the exact amount to which the price of paddy should be incresed.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar *(Nellayi)*: Rs. 2 he has said.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi)*: That he said in his speech. He has not said it in his cut motion. He has put it only in a general way and he has said about the price probably after seeing these two cut motions later. In my opinion, it is highly necessary that the price of paddy should be increased. And this Government has given a solemn assurance on the floor of this House, I think it was in the budget session of 1117, while I brought a motion, that Government will so fix the prices of agricultural commodities that the producers may get a reasonable profit out of the transaction. There was an assurance and I think it is in the proceedings also.

Now, the Government cannot go back upon that promise. The next question is whether Rs. 2 is a reasonable price. I must say Rs. 2 is not sufficient, but considering the majority of the people are consumers and we are living like brothers in the State, we have to see to the interests of the consumers and producers; their interests may be conflicting, but at the same time we must make some adjustment and I think Rs. 1—12—0 would be sufficient, because from Rs. 1—6—0 we are jumping to Rs. 2 which I think will be a too vident jump in these days. Therefore, I would suggest as a *via media*, as the golden mean, that Rs. 1—12—0 may be accepted by the Government as the price for paddy. If that is not acceptable to the Government, I have no other go except to support the other cut motions. With these words, I support the cut motions.

* മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു് സർ, ഇന്നത്തെ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ സഭയുടെ അഭിപ്രായം കണ്ടതിൽ മിക്കഭാഗവും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പരിഗണിച്ചു ഗവമ്മെണ്ടു് ഏതെങ്കിലും ചെയ്യുമെന്നു എനിക്കു് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈയവസരത്തിൽ ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ മാത്രം ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് പറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അതായതു് ഇന്നു ഫ ക. ന്യ ണ. യാണു് ഗവമ്മെണ്ടു് ഒരു പറ നെല്ലിനു വില കൊടുത്തുവരുന്നതു്. എന്നാൽ കുടിയാന്മാരിൽനിന്നും ജന്മികൾ വസൂലാക്കി വരുന്നതു് ഫ ക. വ ണ. യാണെന്നുള്ളതു് ഗവമ്മെണ്ടു് മനസ്സിലാക്കണം.

മിസ്റ്റർ ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരിപ്പാട്: അതു് ഏതു ജന്മിയാണു്?

---

* Speech not corrected by the Hon'ble Member

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലുള്ള ജന്മികൾ വാങ്ങിക്കുന്നുണ്ട്. അതു് സാധാരണ ജന്മികളെപ്പറ്റി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അധികാരം ഏറെറടുത്തിട്ടുള്ള ജന്മികളാണു് വാങ്ങിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: അതു് സക്കാർ ജന്മിയാണു്.

* മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഇങ്ങിനെ വില വല്ലിപ്പിച്ചു വാങ്ങിക്കുന്ന ഒരു കായ്യം ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടു്. ഗവമ്മെണ്ടു് നിയമം ബാധകമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി കണ്ടുപിടിച്ചു് വേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതായ ഒരു ചുമതല ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടു്. ഒരുപക്ഷെ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു് ഗവടമ്മെണ്ടിന്റെ പേരിൽതന്നെയാണു്. നെല്ലിനു ഒരു പറക്കു് ഫക. ന്യണ. വില ഗവമ്മെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മദ്രാസ്സിൽവെച്ചു് തീപ്പെട്ട മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് നെല്ലിന്റെ വിലയുടെ കായ്ത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഗവമ്മെണ്ടു് വില നിശ്ചയിച്ചു അതു ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന വില വാങ്ങിച്ചു് ജന്മികൾ തൃപ്തിപ്പെടണമെന്നാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതികളിൽനിന്നു ഇന്നത്തെ മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സിലെ വലിയ ഒരു അധികാരമാണു് നെല്ലിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വില വാങ്ങിക്കണമെന്നുള്ളതു്. എന്നാൽ ഗവമ്മെണ്ടു് ഏറെറടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാണു് ഗവമ്മെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വിലയേക്കാൾ കൂടുതൽ വില വസൂലാക്കുന്നതു്. ചിലപ്പോൾ കൃഷിനാശം വന്നുപോയിട്ടുള്ള കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും പണം കൊടുക്കാമെന്നുവെച്ചാലും നെല്ലുതന്നെ വേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായി പറയുന്നുണ്ടു്. ഞാൻ പറയുന്നതു് ഇങ്ങിനെയുള്ള സകലവിധ പാട്ടനിലങ്ങളും, മിച്ചവാരനിലങ്ങളും ഗവമ്മെണ്ടുതന്നെ ഏറെറടുത്തു നടത്തുക. അപ്പോൾ യാതൊരു അനീതിയും നടക്കുകയില്ല. ഗവമ്മെണ്ടു് എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നെല്ലു് കുടിയാനിൽനിന്നു എടുക്കുന്നതുപോലെ കുത്തിഅമത്തി അളന്നു എടുക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അതു് കുടിയാന്മാർക്കു് വലിയൊരു രക്ഷയുമായിരിക്കും. തൊഴിലാളികൾക്കു് കൂടുതലായിട്ടു ഒരു ഗുണം കിട്ടുന്ന കായ്ത്തിൽ എനിക്കു് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. എത്ര കൂട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ എനിക്കു് ആക്ഷേപമില്ല. അതിൽവരുന്ന നഷ്ടം ഗവമ്മെണ്ടു് കായ്മാക്കുന്നു. ഈ ഫക. ന്യണ. വില നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു് ഫക. ന്യണ. വിലയാക്കിയാലും വിരോധമില്ല. അതുകൊണ്ടു് സാധു തൊഴിലാളികൾക്കു ഗുണമുണ്ടാകണം.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ബഹുമാനപ്പെട്ട തൊഴിലാളിമെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞതു് ഗവമ്മെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ച വിലയേക്കാൾ കൂടുതൽ വില ജന്മികൾ വാങ്ങുന്നുണ്ടു് എന്നാണു്. ചില സ്ഥാപനങ്ങളും വാങ്ങിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. അതു് ഏതു വിലയാണു് അവർ വാങ്ങിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സക്കാർറെയിറ്റ് ഒരു പറ നെല്ലിനു ഫക. ന്യണ. യാണു്. എന്നാൽ ജന്മികൾ കുടിയാന്മാരിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കുന്നതു് ഫക. വ്യണ. യാണു്. അതു് കൊടുക്കാൻ കഴികയില്ലെന്നു പറയുന്നവന്റെപേരിൽ പിറേറദിവസം നോട്ടീസ്സു് അയച്ചു കേസ്സുിന്നിടയാവുകയും ചെയ്യും.

റാവുസാഹിബു് കെ. അയ്യപ്പൻ: ആരാണു് അതു് അങ്ങിനെ വാങ്ങിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സക്കാർ ഏറെറടുത്തിട്ടുള്ള ചില ദേവസ്വങ്ങൾ, പാലിയം എസ്റ്റേയിറ്റു്, കത്താവിന്റെ വകകൾ ഗവമ്മെണ്ടു് ഏറെറടുത്തിട്ടുള്ളതു മുതലായവയാണു്.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas Kanayannur)*: Sir, Is it a fact that Government-assumed institutions are collecting at the rate of Re. 1—8—0 per para.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: രശീതിയുണ്ടു് എന്റെ കയ്യിൽ. അതു് വേണമെങ്കിൽ കാണിക്കാം.

Mr. B. V. K. Menon *(Joint Secretary to Government)*: It is not exactly the cost price. The Estates are allowed a transportation charge of 2 annas per para. The thing is, the tenants are at perfect liberty to give it in kind or in money. These Estates some times require the pattam in kind and they have to purchase paddy from where it is available and then they have

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to transport it to the particular institutions, for which they have to spent transportation charges. For example, in the Paliam or V. T. K. Estate or Devaswams, there is expenditure of paddy. They want rice itself, money won't do; so if tenants do not give pattam in kind, they have to purchase from other places like the Government depots and then they have to transport it to these places. For that they have to incur transportation charges. In order that they may not be put to any loss on this account, these tenants, when they are not prepared to give in kind, are asked to meet the transportation charges also, which otherwise the Devaswams or other Estates may have to incur.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* Has the Government issued such an order allowing such Estate authorities to collect more than 2 annas per para ?

Mr. B. V. K. Menon *(Joint Secretary to Government):* They are authorised to collect only 2 annas.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* Is not a flat rate of 2 annas for every para a high transport charge ?

Mr. B. V. K. Menon *(Joint Secretary to Government):* As a matter of fact it was one anna at first. Then, after consulting the Food Supplies Department, which deals enormously in these transactions, the rate was increased. This flat rate was decided upon only after seeing what it comes to generally.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar *(Nellayi):* Are there not other jenmies, though not as big as Paliam, who also have got temples and similar expenditure ?

Mr. President: Order, order. We are rather wandering from the Hon'ble Member's speech.

* മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സർ, ഒരു സംഗതി ഞാൻ ഈ സഭയെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതികളെയെല്ലാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണു് അന്നത്തെ മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഗസ്സറാഡു് റെയിറ്റു് വാങ്ങിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഗസറിൽ പരസ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളറെയിറിനു വിപരീതമായി ട്രാൻസ്പോർട്ട് ചാർജ്ജുംകൂടി ചേർത്തു വാങ്ങിക്കുകയെന്നുള്ളതു് മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സിലെ കല്പനയ്ക്കു് വിഘ്നംവരുത്തുകയാണെന്നു വേണം വിചാരിക്കുവാൻ. മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരു കല്പന തന്നാൽ അതു് ക്ഷിപ്രകയ്യോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരാണു് ഞങ്ങൾ. എന്നാൽ ആ കല്പനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിനു ഭംഗം വരുത്തുന്നതായ വിധത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു് വാസ്തവത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ അന്തസ്സിനു പറ്റിയതല്ല. വെറുതെ കിട്ടുന്ന നെല്ലല്ല വേലയെടുക്കുന്നതു കൃഷിക്കാരാണു്. പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽനിന്നാണു് ജന്മികൾ ഈ വിധത്തിൽ പിരിച്ചെടുക്കുന്നതു്. കൃഷിക്കാർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി പ്രയത്നിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാനുള്ള സൌകര്യം കൂടിയാന്മാർക്കു് ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഗവൺമെണ്ടു പറയുന്ന സ്ഥലത്തു് പാട്ടം അളക്കേണ്ടതായ നെല്ലു് ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുതരാം. ജന്മിയുടെ അടുത്തുകൊണ്ടുചെന്നാൽ അവർ ചവിട്ടിഒതുക്കി ഒന്നിനു ഒന്നര പറയായിട്ടാണു് അളന്നെടുക്കുന്നതു്. വില കൊടുക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ കൂടുതൽ വാങ്ങിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ ബി. വി. കെ. മേനോൻ: നെല്ലായിട്ടതന്നെ കൊടുത്താൽ മതി.

* മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: അപ്പോൾ അവർ ഒന്നിനു ഒന്നര പറയായി അളന്നെടുക്കും. പ്രത്യേകിച്ചു വാല്യുള്ള നെല്ലു് അങ്ങിനെയെടുക്കുന്നതു കൊച്ചിക്കണയന്തർ താലൂക്കിൽ ഇതുമാതിരിയുള്ള നെല്ലാണു് അധികമുള്ളതു്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഗവൺമെണ്ടിന്റെ മുമ്പാകെ പല ഡെപ്യൂട്ടേഷനും പോയിട്ടുണ്ടു്. മറ്റൊരു സംഗതി എനിക്കു പ്രധാനമായി പറയുവാനുള്ളതു് ഫാറം ഠ-ൽ ഗവൺമെണ്ടു് ഒരുപക്ഷെ നെല്ലിനു് വില വർദ്ധിപ്പിച്ചേക്കാം. അങ്ങിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഫാറം ൻ-ലേക്കു ജന്മിക്കു കൊടുക്കുവാനുള്ള പാട്ടക്കുടിശ്ശികയ്ക്കു് ഫാറം ൻ-ലെ വിലയനുസരിച്ചുതന്നെ കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു ഒരു വ്യവസ്ഥയുംകൂടി ഗവൺമെണ്ടു് ചെയ്യണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഫാറം ഠ-ൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന വില കൊടുക്കണമെന്നതന്നെയല്ലാ ആ വിലയുടെ തോതനുസരിച്ചുള്ള പലിശയുംകൂടി കൂടിയാനിൽനിന്നു ജന്മികൾ വസൂലാക്കുവാനിടയാകും. ഈ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കാര്യത്തിലുംകൂടി ഗവൺമെണ്ടു് വേണ്ടതായ ഒരു നിർദ്ദേശം ചെയ്യണമെന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടി എന്റെ പ്രസംഗത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

***Mr. P. P. Devassy** *(Trichur-South):* These four cut motions, Sir, take in two important questions which are agitating the mind of the general public to-day with regard to the food-stuffs, one that the price of paddy should be enhanced and another that this enhancement should not make a corresponding enhancement in the price of rice that is sold by the department. That the price of paddy taking into consideration the increase in the cost of labour, the increase in the cost of general articles that become necessary from day to day for the agriculturists for his daily maintenance, is inadequate and insufficient will not, I believe, be disputed by any reasonable man. That generally speaking prices of articles have gone 5 or 6 times the original prices, that the cost of labourer has also gone up, that the price of paddy per para as it stands to-day is insufficient will also have to be admitted. Justice therefore requires, Sir, that you should not mete out a different treatment to the agriculturists. That is when the labourer working day to-day, can command from everybody including the agriculturists a charge at least 5 or 6 times more than what he was getting originally, equal opportunity should be given to the agriculturists to demand from the general public or from the department a price for the fruits of his labours which will be 5 or 6 times its original price. It is only just on the part of the agriculturist if he comes with a demand that the original price must be taken into consideration and it must be multiplied by 5 or 6 and the resultant amount must be given to him as the price per para and if the demand to raise the price of paddy from Rs. 1—6—0 to Rs. 1—12—0 is a very reasonable demand to which I think no strong objection will be taken from the other side of this House and these are days when everybody is bemoaning the shortage of food-stuff. It is only reasonable then that we should give every encouragement to the agriculturists not only to produce more paddy but also to make the paddy produced available in the State. Regions which may not be profitable for him to cultivate, if paddy is to be sold at Rs. 1—6—0 may be explored and cultivation may be carried on in those fields if a higher price is obtainable for the paddy which is the result of his labour. Hill paddy cultivation was undertaken by the Government not because it is profitable for the Government, not because paddy can be sold at Rs. 1—12—0 or for the matter of fact even at Rs. 2 but because of the heavy shortage of food-stuff whatever be the cost irrespective of the expenditure incurred there must be paddy available for consumption by the public. That was the consideration I believe which weighed the Government to launch upon the scheme known as the Hill Paddy Scheme. The same must be the principle which ought to propel the Government to give all encouragement to the agriculturists and the only way that the agriculturists should be materially encouraged is to enhance the price of the paddy that is offered to them now.

The other aspect of the question is that the paddy produced must be available in the State. When the price ruling in the neighbouring State and in British India is higher than what is obtained in Cochin it is only reasonable to suppose that the agriculturist will push on his paddy from this State to the other side where he will get more favourable terms. Not only that if the department to-day has to put up a fight with such agriculturists to get a few paras from their hands it is only because the price offered is not attractive enough. It is not worth the risk that the agriculturist has otherwise to run in the matter of black-marketing the paddy. It is common experience, Sir, that many of us are living, many of the people in the State are living not upon the ration that the Government has been pleased to contribute but upon the purchases that can be easily made in the black-market to-day. Whatever be the strictness with which the control measures are enforced, however large the number of officers in the department, however much the staff of the special inspecting staff may be strengthened, black-market prevails in the day-light, paddy can be obtained at the rate of Rs. 2—8—0 or Rs. 2—12—0 per para in hundreds of paras. Many of the respectable citizens of the State are living on black-market purchases and this black-market can be closed not by increasing the number of the staff of the Food Supplies Department, not by adding to the control measures, but by giving prices for paddy attractive enough for the agriculturists, not to think of taking the necessary risks in going to the black-market. So, to make as much paddy as possible available for general consumption and also for acquisition, it is necessary that the price of paddy has to be enhanced.

The other aspect of the question, I will touch upon, namely, that the price of rice should not be raised correspondingly. The general plea is made from the other side of the House that the price of rice has to be more than double the price of paddy because the heavy cost

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

incurred by purchase and transport from outside Cochin has to be equalised by this difference between the purchase price of paddy and the selling price of rice. That is very uncharitable, Sir. You are trying to put the whole burden of this difference upon one particular section of His Highness's subjects, namely, the agriculturist population. I do not believe any principles of taxation will justify a special levy upon a particular section of the public, and especially when that section is constituted by the agriculturists who are now responsible for keeping us here on from day-to-day *(Hear, hear.)* When these agriculturists are really doing a great service to the country by cultivating every inch of land at their disposal and by raising the best and the largest amount of crop and giving us paddy to live upon from day-to-day, to ask them to bear the whole burden, leaving the rest of the population free, I submit, Sir, is very unjust and very inequitable on the part of the Government. I would therefore most earnestly request that this difference, if it has to be met, has to be met from the general revenues of the country and not put the whole burden upon the agriculturists alone. Anyhow we are spending a lot of money to see that the people of this country are not starving, add a few thousands more and take it away from the revenue which are increasing in other directions here and we find that the general revenues of the country are increasing. Let the merchants bear it, let the Excise bear it, let every section of the revenue bear a part of this burden.

Therefore, Sir, I most heartily support this motion and I request again that while raising the price of paddy there should not be any corresponding enhancement in the price of rice that is sold out.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* May I know, Sir, whether I am to move Cut motion No. 3 as it is or as amended or take part only in this discussion?

Mr. President: I took it for granted that it would be necessary to move only one motion. If the Hon'ble Member wishes to move it formally, he may do so.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* If I only take part in the discussion of this cut I will not get the opportunity to meet any points that may be raised by the Government in its reply.

Mr. President: I cannot admit a second discussion ranging over the same ground as that we are now covering.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* My point was this: If all the cut motions are discussed together only the mover of the first motion will have the right of reply.

Mr. President: For that reason I cannot allow the Hon'ble Member to move another cut motion covering exactly the same ground.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* It is quite different, Sir, as the wording would show.

Mr. President: I have already ruled that it is the same.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Mr. President, With so much of elucidation on the implications of moving or not moving my cut, I wish to intervene in this debate at this stage and point out to this Hon'ble House what exactly the motion that stands in my name was or what I wanted to impress upon this House through that cut motion. It will be worthwhile to read it although I am not moving it.—

> "To urge on the Government that the agriculturist is assured of a reasonable margin of profit by raising the purchase price of paddy to Rs. 2 per para".

I lay emphasis upon the word "agriculturist" contained in that cut motion. Now, Sir, the present price of Rs. 1—6—0 was fixed as far as the virippu crops of 1119 were concerned. That is about this time or a little later, the price was fixed at Rs. 1—6—0 per para. Although the August crops were originally purchased at Rs. 1—4—0, by an order of the Government, the agriculturist was given Rs. 1—6—0 per para of paddy taken from him at Rs. 1—4—0 and the corresponding effect upon the consumer was that an Edangazhi of rice was ordered to be sold at 6 annas 4 pies which worths out at Rs. 3—15—4 per para. In other words what the Government purchased from the agriculturists at Rs. 1—6—0 was returned to him at Rs. 3—15—4.

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural):* How is it?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I am sorry I made a mistake Rs. 1—6—0 is the price paid for one para of paddy. For one para of rice what the Government collects from the consumer is Rs. 3—15—4. If you calculate that 2 paras of paddy will be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

equivalent to one para of rice then for Rs. 2—12—0 paid to the agriculturists you collect from him Rs. 3—15—4. But the ratio will be even higher. Two paras of paddy is not giving you only one para of rice. It gives you the bran, it gives you the husk, all of which have a value to the agriculturist. The husk has got its own value. Considered in terms of the present day value, it is a very valuable thing. The bran which is the food of the cattle and which is now being sold by the mill-owners at very high price is another item. Therefore if that also is taken into consideration in place of Rs. 2—12—0 that is paid to an agriculturist for 2 paras of paddy you are collecting from the agriculturists in the shape of price of rice, Rs. 3—15—4 while the cost of bran and husk is over and above this 3—15—4.

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural)*: What about the cost of milling?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: What about the cost of getting ship to the harbour, is a question which I need not answer. As far as the agriculturist is concerned Sir, and as far as the question of my Hon'ble friend is also concerned, I may say that the agriculturist is not taking his paddy to be milled in any commercial mill. He mills it or converts into rice for himself by his own labourers which improves his muscles, which reduces the cost of production. All these are taken away from him. Such questions by way of interjection may kindly be avoided. I want to say that the policy adopted by the Government as far as the commandeering of paddy is concerned and the fixing of price of rice is concerned, to put it most mildly is most inequitable. The Government being the agency I cannot put it more strongly. I leave it there. What is this question, Sir? This question of giving a proper price to the agriculturist for his labours and also to see that the rice is sold at a proper price to the consumer was brought to the notice of this House as early as December 1943 through a short notice question on food supplies that was very kindly allowed by the Hon'ble President and a long discussion followed from various sections of the House, each Hon'ble Member contributing his share of information, knowledge and suggestion to the Government. What has followed? The short notice question was to discuss the food problem with a view to see that the price of paddy paid to the producer is raised without at the same time raising the price of rice sold to the consumer. That is the proposition that was discussed then. That is a proposition that was placed before the Government not only through the discussion but in various other forms also. That will not be denied by the Government and these 7 months the Government have not been able to move in that direction. If I have heard the Hon'ble Member for Food Supplies aright I did not hear in his speech introducing the demand any reference to this question of price although many other salient features have been mentioned in that speech. If I have heard a right I have not heard any reference to the price of paddy or the possibility of raising it and I believe from the silence of the Hon'ble Member for Food Supplies that it is not their Governments' intention to raise the price of paddy. Now, Sir, my position is this: The Government may be pleased to help the man who is helping the situation. More than anybody else, out of the 14 lakhs of His Highness' subjects it is the agriculturist who forms about 85 per cent of the total population of the State that comes to the rescue of the Government and himself and others by trying to produce as much as he could from the land by all known methods and it is to him that all your kindness, all your sympathies and all equities must be shown and that is why I submitted that the wording of my motion may kindly be remembered. I do not know whether anybody other than the agriculturists, the tiller who works on the land, who pays for the cattle, who pays for the plough, who pays for the labour, whether anybody else is entitled for this rise in the price of paddy. One who works must be paid and not one who sleeps. Hence the word "agriculturist", which I believe is not in the first motion. If it is there my cut motion and the first motion are the same. Therefore I would respectfully submit before this House that that question may he kindly considered. It is the agriculturist, the man who produces paddy that ought to be recompensed and nobody-else. There is no meaning for the other. If I get some paddy without working for it I do not think that I am entitled for any consideration that ought to be shown to the cultivator.

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies)*: Does the Hon'ble Member mean that only actual cultivating tenant should be given this increase and not the Jenmi?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: My proposition is correctly understood by the Hon'ble Member for Food Supplies. Whether it is acceptable to anybody and everybody is not known to me. What I stress and rightly according to me is that the agriculturist should be recompensed for his labours. But I will not be a party fighting against anybody else who deals in paddy or for the matter of that in any other commodity. I will simply insist that this man be paid. I am not mindful whether others are paid also. They ought not to be paid, that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is my position. If I am the paymaster, I will not pay. What I insist is that it is the agriculturist who is to be paid and who ought to be paid. It is that proposition that I want to place before this House and now that we are on the threshold of commandeering the next crop—the process of purchase is almost started in certain areas—orders may kindly be passed by the Government as early as possible unlike last year. Almost 75 per cent of the paddy of the last August crop was purchased at Rs. 1—4—0 and the 2 annas difference was subsequently paid to him very very late. It is inevitable. It will naturally take time. The parties will have to go to the Revenue authorities who may not for certain reasons be in their office. So all sorts of difficulties were experienced by the cultivators and the sellers of paddy because of the orders coming late. Therefore my respectful submission is I confidently feel that the Government will accept some tangible suggestion as far as price is concerned and the increased price at which the Government proposes to purchase the paddy may be fixed and communication given to the persons engaged in the purchase process before they begin purchases so that the cultivators may not be put to unnecessary inconvenience. It is this aspect of the thing that I wanted to place before the House.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാനും ഒരു ഉപക്ഷേപം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അരി വാങ്ങിക്കുന്നവക്കു വില വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും വാങ്ങിക്കുന്ന നെല്ലിനു് വില കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഗവൺമെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ. ഇതാണു് എന്റെ ഉപക്ഷേപംകൊണ്ടു് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. അരി വാങ്ങുന്നവക്കു് അരിയുടെ വില വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ കർഷകരിൽ നിന്നെടുത്ത നെല്ലിനു വില കൂടുതൽ കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനു് ഇവിടെ ധാരാളം അവകാശമുണ്ടു്. കർഷകരുടേയും ജന്മിമാരുടേയും പക്കൽനിന്നു് ഗവൺമെണ്ടു് എടുക്കുന്ന നെല്ലു് മില്ലിൽ കൊടുത്തു ശരിയാക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ നെല്ലായി വിതരണം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നിടത്തോളം നെല്ലായിതന്നെ വിതരണം ചെയ്യണമെന്നു് ഈ നിയമസഭ വലിയ പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുകയും, അതനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം നെല്ലു് കൊടുക്കുകയുമുണ്ടായി. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം കൊടുത്ത നെല്ലു് ഏതാണ്ടു് മുച്ചു് ഞാറു പാകാറായ തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ഈ കൊല്ലം നല്ല നെല്ലാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും അതു നെല്ലായിട്ടു കൊടുക്കുവാൻ മുതിരാതെ അതെല്ലാം മില്ലിൽ കുത്തിച്ചു് അരിയാക്കി കൊടുക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. മില്ലിൽ ഏതാണ്ടു് മൂന്നുദിവസംവരെ ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചു നെല്ലു് അതിലിട്ടിരിക്കും. അതു ചീഞ്ഞതിനുശേഷമാണു് അരിയാക്കുന്നതു്. ചീയുമ്പോൾതന്നെ അതു നെല്ലോടുകൂടി ചോറാകും: തവിട് കളയാത്ത അരിയിൽ ധാരാളം വിറ്റാമിൻ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് അതു ഭക്ഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അരിയിലും തവിടിലും ഉള്ള വിറ്റാമിൻ മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചതിനുശേഷമാണു് ഇപ്പോൾ അരി വിതരണം ചെയ്യുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തെ വിതരണസമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെ വ്യത്യാസം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ആദ്യം നെല്ലു കുത്തുവാൻ കരാറു കൊടുത്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു് ആളുകളെ നിയമിച്ചിട്ടു ഗവൺമെണ്ടിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കുത്തിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. എന്നിട്ടും ഉമിക്കും നെല്ലിനും കല്ലിനും യാതൊരു കുറവും കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതരത്തിലുള്ള നെല്ലിനു് ഒരു പറക്കു മുണ്ടകനാണെങ്കിൽ ആറര ഇടങ്ങഴിയും, വിരിപ്പും പുഞ്ചയുമാണെങ്കിൽ ആറിടങ്ങഴിയും അരി ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സാധാരണയായി ഈ തോതനുസരിച്ചു ഒരു പറ നെല്ലിന്റെ അരിക്കു ഫക. രൂപ. ഗവൺമെണ്ടിനു കിട്ടും. ഫക. രൂപ. കിട്ടുന്നതു് ഒരു പറ നെല്ലാണെങ്കിൽ പത്തു പറ കൊള്ളുന്ന ഒരു ചാക്കിനു് എത്ര സംഖ്യ വരുമെന്നുള്ളതു് കണക്കാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷൻ ചാർജ്ജു് കണക്കാക്കുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഊരകം മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു പറ നെല്ലിനു് ഫക. കൊടുക്കുവാൻ യാതൊരു വിരോധവുമില്ലാത്തതാണു്. കർഷകരുടെ ചിലവും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് കഴിഞ്ഞ വൃശ്ചികമാസത്തിൽ നടന്ന വിവാദത്തിൽ ഇവിടെ പലരും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ആരോ ഏഴോ എട്ടോ അണക്കു കിട്ടിയിരുന്ന ഒരു പറ നെല്ലിനു് ഇപ്പോൾ ഫക. രൂപ. കിട്ടുന്നുണ്ടല്ലൊ, അതു ധാരാളം പോരേ എന്നു് ഒരുപക്ഷേ ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. അതേസമയത്തുതന്നെ ൪ണ കൊടുത്താൽ കിട്ടിയിരുന്ന നല്ല കൂലിക്കാരനെ ഇപ്പോൾ കിട്ടുവാനില്ല. മൂന്നാംതരവും നാലാംതരവും കൂലിക്കാരാണു് ഇപ്പോഴുള്ളതു്. അവക്കും രണ്ടും മൂന്നും ഉറുപ്പിക കൂലിച്ചിലവു് വരുന്നുണ്ടു്. പറക്കു് ആരോ ഏഴോ എട്ടോ അണ വിലയുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു ൪ ഫക.ക്കു വാങ്ങിയിരുന്ന ഒരു കന്നുകാലിക്കു് ചുരുങ്ങി

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യതു് ഇപ്പോൾ നു ൦ ൦ക. കൊടുക്കാതെ കിട്ടുകയില്ല. ഒരോ ഇനങ്ങളും ഇങ്ങിനെ തിരിച്ചു തിരിച്ചു് കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ കൃഷിച്ചിലവു് വളരെ വല്ലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇത്രയധികം ചിലവുകൾ സഹിച്ചു് കൃഷി ചെയ്തിട്ടും ഫക. നുണ. യാണു് ഒരു പറ നെല്ലിനു് കിട്ടുന്നതു്. ഗവമ്മെണ്ടിനു് ഇതിൽനിന്നു് കിട്ടുന്ന ആദായം ടാൻസു് പോർട്ട ചാർജ്ജു്, എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെൻറു് ചാജ്ജു് എന്നീ ഇനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിവരുമെന്നു് പറയുമായിരിക്കാം.

നിങ്ങൾ ഭാരതത്തിൻെറ വടക്കെ ഖണ്ഡത്തിലേക്കു് ഒന്നു കണ്ണോടിക്കുക. ബങ്കാൾ ഗവമ്മെണ്ടു് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് അരി വിതരണം ചെയ്യുപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടു് കോടിക്കണക്കിനു് കയ്യിൽനിന്നും ചിലവു ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. സാധാരണ പണിക്കരുടെ പ്രശ്നം പിഴക്കാറില്ല. അതു അനുഭവമായിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെ ഫ ഫ ഫവു-ലെ കണക്കു് ഇതുവരെ ആഡിറ൦ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ എൻെറ പ്രശ്നത്തിൽ ഫ ഫ ഫവു-ൽ ൨൦,൦൦൦൦-ത്തോളം ക. സമ്പാദ്യമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ കണക്കാക്കിട്ടുണ്ടു്. ഫ ഫ ഫൻ-ൽ ൪ ൦ ലക്ഷത്തോളമുണ്ടാകുമെന്നും ഞാൻ കണക്കാക്കിട്ടുണ്ടു്. അതു ആഡിറവു് ചെയ്യുമ്പോൾ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കാണുകയില്ലെന്നു് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്. എൻെറ ജ്യോത്സ്യത്തിൽ എനിക്കു പൂർണ്ണവിശ്വാസമുണ്ടു്. ഇത്രയധികം സംഖ്യ ആദായം വരുന്നതു മുഴുവൻ ഇവിടത്തെ നെല്ലിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, പുറത്തുനിന്നു വരുത്തുന്ന അരിയുടെ ആദായംകൂടിയായിരിക്കാം. ഏതായാലും കർഷകരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, അവർക്കു് കർഷകവൃത്തിയിൽ അഭിരുചിയുണ്ടാക്കുകയും, അവർക്കു ചിലവാകുന്ന സംഖ്യ കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ ഉള്ള സ്ഥിതിഗതികൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും, ചെയ്യേണ്ട മുതൽ ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടു്. ആ നില ഗവമ്മെണ്ടു് സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം അതു അവർക്കു് പ്രോത്സാഹനമല്ലെന്നതന്നെയല്ല, തീരെ വിപരീതഫലവുമാണു്. കൊച്ചീരാജ്യത്തു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കഴിയുന്നതും ധാരാളമുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നാം ചെയ്തുവരുന്നതു്. കൃഷി വിഷയത്തിൽ കർഷകരാജ്യമായ കൊച്ചിയെ സ്വയം പര്യാപ്തമാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി, അങ്ങിനെയുള്ള സന്മനോഭാവത്തോടുകൂടി വല്ലവരും പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൻെറ നാരായവേരു അറുക്കാതിരിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുന്നതു്. കർഷകർക്കു് ആനുകൂല്യം കൊടുക്കണമെന്നു് ഞാൻ എൻെറ ഉപക്ഷേപത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ മറ്റു മെമ്പർമാരും, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഊരകം മെമ്പർതന്നെയും അവർക്കാണു് ആനുകൂല്യം കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തീച്ചയായും ഫക. ഫവണ. എങ്കിലും ഒരു പറ നെല്ലിനു് കർഷകർക്കു കിട്ടണം. അതു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ എൻെറ മാന്യസ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കരിഞ്ചന്ത സമ്പ്രദായം നാട്ടിൽ വല്ലിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഗവമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ അധികഭാഗവും അരി വാങ്ങുന്നവരാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് അവർക്കു് വിലകൂട്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ വിമുഖത കാണുന്നതു എന്നു് ചില മെമ്പർമാർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതു ഏതാണ്ടു് ശരിയല്ലേ എന്നു ഞാനും സംശയിക്കുന്നു. മില്ലിൽ കുത്തി അരിയാക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതിലുള്ള വിറ്റാമിൻ മുഴുവൻ നശിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, കുറുകാലികൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ മുമ്പു നകൾക്കു തവിടു കിട്ടിയിരുന്നതുംകൂടി ൨ ൦ക. കൊടുത്താൽ മാത്രമേ കിട്ടുകയുള്ളു. കോൾപണി, പുഞ്ചപണി കാലങ്ങളിൽ നു ൪ക.വരെ വിലയുണ്ടു്. മില്ലുകാരുടെ പക്കൽ അല്ലാതെ വേറെ എങ്ങും തവിടില്ലെന്നുള്ള കാരണമാണു് അതിനു് ഇത്രയധികം വില വല്ലിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് അതിനും ഒരു നിവാരണമുണ്ടാക്കണം. ജനങ്ങൾക്കു കല്ലും നെല്ലും കൂടാതെയുള്ള അരി കൊടുക്കണം. നെല്ലു കൊടുത്താൽ ഈ വിഷമമുണ്ടാകയില്ല. അപ്പൻറിസൈറിസു് എന്നുള്ള രോഗം വരാതെ കഴിക്കുവാനും നെല്ലു് കൊടുക്കുന്നതാണു് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതു്. ജന്മിമാർ ഒരു പറ നെല്ലിനു് ഫക. വുണ. വാങ്ങുന്നുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട തൊഴിലാളി മെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതിനു് ചില ജന്മി പൊളിറ്റിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ മെമ്പർമാർ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. എൻെറ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം ഗവമ്മെണ്ടു് ചില്ലറയായി ഒരു പറ നെല്ലിനു് എന്തു വാങ്ങുന്നുണ്ടോ അതിൻ കൂടുതൽ വില ഫക. ഫവണ. യിൽ ചിലപ്പോൾ വാങ്ങുന്ന ജന്മിമാരെ എനിക്കറിയാം. ഈ നിയമസഭയുടെ പരിധിക്കു പുറത്തു നിറത്തീട്ടുള്ള ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളുടെ ഭരണം നടത്തുന്ന ഗവമ്മെണ്ടു് ആവക ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളുടെ ഭരണത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിൻെറ നിയമത്തെ ലംഘിച്ചു് നെല്ലിനു് കൂടുതൽ വില വാങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, തീച്ചയായും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സമ്പാദിച്ച ഭൂമിയിൽനിന്നോ പരശുരാമനാൽ ദാനം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്യപ്പെട്ട ഭൂമിയിൽനിന്നോ ഉള്ള ആദായം അവക്ക് എന്തുകൊണ്ട് വാങ്ങിക്കൂടാ? തീച്ചയായും അവർ അതു വാങ്ങിക്കും. ഗവമ്മെണ്ട് ഇങ്ങിനെ പരസ്യമായി ചെയ്യുന്നിടത്തോളം കാലം അവർ ചെയ്യുന്നതിനെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗവമ്മെണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന നിയമത്തിനു് ഗവമ്മെണ്ടുതന്നെ വിപരീതം പ്രവൃത്തിക്കാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. അതാണ് ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതല. അതുകൊണ്ട് അതുംകൂടി ഗവമ്മെണ്ട് ചെയ്യണം. ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Sir, this is an economic trouble that has come upon the land and it is no wonder that the authorities are now concerned more in solving these economic problems of the country than the political problems. We, in this State, in the matter of food supplies are co-operating with the Travancore Government. There also there is a drive for growing more food. Here also we have the same. Therefore, I suggest to the Government in the fiirst instance that in the revision of any policy for revising prices one way or the other the Government should act jointly, and the same system should prevail in both the sister States, as otherwise more complications than solutions will be found. There is a system of procurment of paddy from the cultivators and that has been brought into force in the neighbouring State. The same system, if it does not prevail here will have some effect upon the economic structure. It has been openly said-from the Mover downwards that paddy is not sold at Rs. 1—6—0 a para and that there is a day-light black market going on everywhere, and that people are not living upon rations and are buying paddy or rice at very much higher prices than the control price. If that is so, all owners of paddy have been getting their money and why should the price be revised to Rs. 2—0—0? If they have been selling for higher rates than Rs. 2—0—0 it will be sin upon the government to reduce it to Rs. 1—12—0 or Rs. 2—0—0. What is the position to-day, sir? Only the person with a fixed income such as the poor government servants or other clerks working in offices with fixed salaries, they alone are the sufferers. The ordinary labourer is not a sufferer, the rickshaw cooly is not a sufferer. It has been said that everyone is getting three or four times wages and then what is the difficulty? They have got money to buy from the black market. Then why should prices be enhanced and complications be brought in? I have been thinking when the move came from the Honb'le Member for Oorakam who is a big jenmi, is it not another way making more money for landlords—the unearned increment to grow still more. That was one of the thoughts that passed through my mind. I am not attacking him for that. Who is the man who is going to sell the paddy? The poor cultivating tenant has not got much to sell. He would be glad to have that paddy for him to eat and to get some for his seeds and some for paying wages in kind during the next agricultural operations. Therefore, he is not the person that is going to be benefitted. Then who is going to be benefitted? The cultivating tenants in the land will certainly be numerous and they will have only very little paddy with them for sale. Sir, I may say that I have had some little experience in the grow-more-food campaign. I cultivated and got not even 9 paras of paddy per acre and the dues come to 500 paras. I cannot pay. That is the position in which I fined myself. Therefore, if you enhance the rate I will have to pay much more. From where is the fund to come? That is one thing. Rs. 2 has to be paid for a man with some rice for him to cultivate that. He is getting much. If you are going to saddle the small cultivaton with higher prices it is certainly not equitable. Everybody is making money in the black-market and the landlord also will make money in the black-market because he will also sell to those who come for paddy. I bought at the rate of Rs. 5 a para. The Government rate is only Rs. 1—8—0. I went to the Food Department and asked "can you get me some seed". They said they will try but I did not get any seed. I had to pay black-market prices because the cultivating season was coming to an end. Therefore, everybody is doing that. Then why this raising of prices? Let economic forces play themselves. I am not going to say that the agriculturist should not get a proper return from his land. Unfortunately we have introduced control and that means black-markets have been established and in the circumstances in which we find ourselves what is the remedy, I ask? That is why I suggested collective farming and collective marketing government taking everything and making an equitable distribution. That time has not yet come in the State. *(A voice:* That is easily said). All that you have said also is more easily said. But when it comes to the practice the difficulty comes. You want paddy to be paid for at an enhanced rate and rice to be sold at a lesser rate. It does not sound to be an economic proposition. Rice is always twice the price of paddy. If you pay Rs. 2—0—0 for paddy the rice price must be Rs. 4—0—0. That is the usual rule and what you now say is turn it upside down. Pay more for paddy and sell rice at a lesser rate. I have no objection if ration is going

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to be freely given to all people according to their needs and money is going to be made from people by taxation. We will feed people freely and take the money in other ways. No difficulty. I may in this connection be allowed to digress a bit and say that in Egypt when the great famine took place for seven years people were fed sumptuously all through the seven years by Joseph of Egypt.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* What was the population?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* About seven times more than Cochin's population. People were fed freely and they took money otherwise.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* Was there control then?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* The actual produce of the land was under control. Here what happens is we have got control orders published one after the other but nothing in our hands to control. What is the paddy procured last year out of the paddy produced in the country under our control measures brought into our stores under lock and key. Certainly only a very small proportion because much of the paddy that was grown must have gone underground. (*A voice:* No.) Then whence come the paddy that these people are selling and everybody buying? It has been said, Sir, from several parts of the House that nobody lives upon the ration, that in the country everybody is buying paddy from outside. Where is this coming from? Give me an answer. Unless paddy had gone underground from where are they selling? Now perhaps they have got it still underground and they want to get some more price and sell it openly. Therefore, propositions like this come forward. It is a very difficult proposition. I would ask the Government not to consider the cultivating tenants only. The Government have to consider the large number of consumers, who are already hit very hard, and if you want to hit them still further they will sink. There is no doubt for that. Already some tomatoes worth two annas is now fetching 8 annas in the market and potatoes which cost 2 annas a pound now cost 8 annas, 10 annas, 12 annas and even 14 annas.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* Who eats potatoes?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* You eat. Every commodity of ordinary life's necessity has gone up in price.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* The agriculturist also must purchase them.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* I agree with you. But somehow he must manage. How did he manage all these years. He must also manage at this time of stress and difficulty in the country. Inconveniences must be put up with. I only say that if the Government are going to interfere in the matter, they must interfere with great circumspection. I will certainly ask the Government that the prevailing prices in Travancore may be brought into vogue in Cochin also, because in the matter of food supplies both Travancore and Cochin are walking side by side. With these few words I resume my seat.

*മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: ഈ ഉപക്ഷേപം നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണു്. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടു് ക.സ.യായിട്ടാണു് നെല്ലു് വാങ്ങുന്നതു്. അതു് ക.യായിട്ടു് വില്ക്കുന്നു. അരി ക. ക്ര.സ.യായിട്ടുവാങ്ങി ര.ക.യായിട്ടു് വില്ക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങിനെ വില്ക്കുന്നതിൽ ക.യോളം വ്യത്യാസം വരുന്നതുകൊണ്ടു് അതു് പലരേയും പലതരത്തിൽ ബാധിക്കുന്നു. കഷ്ടകർക്കു് കഴിയുന്നതു ആനുകൂല്യങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. എന്നാൽ കർഷകന്മാർ എന്നു വ്യവഹരിച്ചു വരുന്ന എല്ലാവർക്കും ഈ ആനുകൂല്യങ്ങളും അനുവദിച്ചുകൊടുത്താൽ അവർക്കു കായ്മായ പ്രയോജനമുണ്ടു്. കർഷകൻ, കർഷകൻ എന്നു പറയുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൂമിയിൽ വേലയെടുക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥമാണു്. ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉള്ളവരെ കർഷകൻ എന്നു പറയാമോ എന്നു സംശയമാണു്. കൊച്ചീരാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉദ്ദേശം മൂന്നിലൊന്നു ഭൂമി ദേവസ്വം വകയും, മൂന്നിലൊന്നു ജന്മിമാരുടെ വകയുമാണു്. ഏതാണ്ടു് കുടിയാന്റെ സ്വന്തമെന്നുള്ള നിലയിൽ ബാക്കിയുള്ള മൂന്നിലൊന്നുഭാഗം ഭൂമി മാത്രമാണു്. മറ്റുള്ളതെല്ലാം ജന്മിമാരുടെ കീഴിൽ വെറുമ്പാട്ടമായോ കാണമായോ നടന്നു വരുന്ന ഭൂമികളാണു്. ഒരു വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ കഷ്ടകനാണെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഈ വ്യവസ്ഥകൊണ്ടു് അയാൾക്കു് രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കുവാനിടവരുന്നുണ്ടു്. ഒന്നാമതു് അവന്റെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നെല്ലു് മുഴുവൻ ജന്മിക്കു

* Speech not corrected by the Hon'ble Member

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊടുക്കണം. അവന്റെ ചിലവിനു് മതിയാകാതെ വരുന്ന നെല്ലു് ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് അധിക വിലക്കു വാങ്ങണം. ഇങ്ങിനെ രണ്ടുതരം ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണുള്ളതു്. നേരേമറിച്ചു് ജന്മിക്കു് അമിതമായ ലാഭവുമുണ്ടാകും. ജന്മിക്കു് കൃഷി ചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശമല്ലാതെ വേറേയൊന്നുമില്ല. കൃഷിക്കാവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങളോ, വളമോ ഒന്നുംതന്നെ വാങ്ങേണ്ട ആവശ്യം ജന്മിമാക്കില്ല. എന്നാൽ ജന്മിമാക്കു് അവരുടെ കുടുംബാവശ്യങ്ങൾക്കും, ക്ഷേത്രംവക തുടങ്ങിയുള്ള മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടിടത്തോളമുള്ള നെല്ലു് ഗവമ്മെണ്ടു വിലക്കു കിട്ടുന്നുമുണ്ടു്. അതു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള നെല്ലു് മാത്രമേ ഗവമ്മെണ്ടു് ഇപ്പോൾ എടുത്തുവരുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് അവരുടെ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളമുള്ള നെല്ലു് ക്രമ. ന്യൂണ. വിലക്കു കിട്ടുന്നുണ്ടു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൂമിയിൽ പണിയെടുത്തു പലവിധത്തിലുള്ള കഷ്ടതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ഒരു കർഷകനു് ക്ര.യായിട്ടു് അരി മേടിക്കേണ്ടിയും വരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥകൊണ്ടു് ജന്മിമാക്കു് വലിയ ആദായമുണ്ടു്. കടിയാനു് നഷ്ടവുമാണു്. ഇതുകൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ പണിയെടുക്കാത്ത സ്ഥാപനങ്ങളോ ജന്മിമാരോ ആരെല്ലാമുണ്ടോ അവരുടെയെല്ലാം ആദായം നെല്ലായിട്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു വസൂലാക്കണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ ദേവസ്വങ്ങളിലേക്കോ ജന്മിമാരുടെ മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കോ നെല്ലു് വിലകൊടുത്തു വാങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു് വലിയ നഷ്ടമൊന്നും വരുവാനില്ല, അവയെല്ലാം വളരെയധികം സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയുടെ സ്ഥാപനങ്ങളാണു്. സാധുക്കൾക്കു് കൺട്രോൾ വിലയനുസരിച്ചു് നെല്ലോ അരിയോ വാങ്ങുവാൻ വലിയ ഭാരമായിരിക്കുകയില്ല.

ദേവസ്വത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഒരു ദേവൻപോലും ഇതുവരെ പട്ടിണികിടന്നോ ബുദ്ധിമുട്ടിയോ മരിച്ചുതായോ, രോഗംപിടിച്ചു് ആശുപത്രികളെ ശരണം പ്രാപിച്ചുതായോ കേട്ടിട്ടില്ല. അതെല്ലാം മനുഷ്യക്കു മാത്രമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കഷ്ടതകളുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ വക സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് അരിയും നെല്ലും വേണ്ടിടത്തോളം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽതന്നെ പരിഭ്രമിക്കുവാനില്ല. ക്ഷാമത്തിന്റെ ഫലമായി പട്ടിണികിടന്ന ദേവന്മാരെല്ലാം മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുനല്ലൊരു കാഴ്ചമാണു്. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വലിയ വലിയ ജന്മിമാക്കും നെല്ലായി കിട്ടുന്ന ആദായം മുഴവൻ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു് ഈടാക്കുകയും, അവർക്കു് റേഷൻ കാർഡനുസരിച്ചു് നെല്ലുവാങ്ങുവാനുള്ള സൌകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും വേണം. (ഹിയർ, ഹിയർ) അതുപോലെതന്നെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള കഷ്ടകനു് അവന്റെ ആവശ്യം കഴിച്ചുള്ള നെല്ലിനു് കുറെകൂടി വില കിട്ടുന്നതിനും സാധിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ വാങ്ങുന്ന നെല്ലിന്റേയും കൊടുക്കുന്ന നെല്ലിന്റേയും വിലക്കു വലിയ വ്യത്യാസംകൂടാതെ പെരുമാറുവാനും സാധിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഇന്നു് വിതരണം ചെയ്യുവാനുള്ള നെല്ലു് ഈ രാജ്യത്തു വളരെ കുറവായതുകൊണ്ടാണു് ഇൻഡ്യയുടെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. അതിന്റെ ട്രാൻസ്പോർട്ടു് ചാർജ്ജും മറ്റും സാധാരണക്കാരിൽനിന്നാണു് വസൂലാക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തെ നെല്ലു് മുഴവൻ ഇവിടെ കൺട്രോൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അന്യരാജ്യത്തുനിന്നു് അധികം ഇവിടെ നെല്ലു് കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വളരെക്കുറച്ചു് മാത്രമേ പുറമെനിന്നു് വാങ്ങേണ്ടിവരികയുള്ളു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൂമിയിൽ പണിയെടുക്കുന്ന കർഷകനു മെച്ചമുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* May I know from the Director of Food Supplies what will be the probable amount of subsidy that will be required to make good the deficit due to the loss that will be incurred by the Government by accepting this cut?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* About 20 lakhs.

Mr. President: At what rate did you calculate?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* At Rs. 1—12—0 per para.

*മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ കേവലം അനുകൂലിക്കുവാനല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. നെല്ലിനു വില കൂട്ടണമെന്നുള്ള കാര്യം സാമാന്യേന വലിയ പ്രക്ഷോഭകരമായ ഒന്നാണു്. അധികഭാഗം ആളുകളും സാധുക്കളാണു്. അവരാണു് നെല്ലിനു വില കൂട്ടിയാൽ കൂടുതൽ വിലക്കു വാങ്ങേണ്ടവർ, അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവർ വളരെ കഷ്ടത്തിലാകും. എന്നൊക്കെ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ നെ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ല്ലിനു് വില കൂട്ടാൻ പറയേണ്ടതില്ലെന്നതന്നെ എനിക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു! ഇതിൽ ഗവ
മ്മെണ്ടു് ഒരു കാര്യം ചെയ്യണം. മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ കർഷ
കരേയുംകൂടി ചേർത്തു് ഒരു കമ്മിറ്റിവെച്ചു് ഒരേക്കർ ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുവാൻ എത്ര വില
വുണ്ടെന്നും, അതിൽനിന്നും സാമാന്യേന എത്ര നെല്ലു് കിട്ടുമെന്നും അന്വേഷണം നടത്തി
യതിനുശേഷം ഇന്നത്തെ വില അധികമാണു്, ഫക. ഫണ്ടായിട്ടു കുറക്കണം എന്നു് അ
വർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നപക്ഷം അതനുസരിക്കുവാനും എനിക്കു വിരോധമില്ല. ഇപ്പോൾ
നെല്ലിനു് വില കൂട്ടണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനു ബോദ്ധ്യമാണെങ്കിൽ
തല്ക്കാലം ഇതുപോലെയുള്ള രണ്ടു യജ്ഞം കഴിയുന്നതുവരെ ഭൂമി മുഴവൻ ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു
പാട്ടത്തിനു തരാനും ഒരുക്കമാണു്. അങ്ങിനെ ഗവമ്മെണ്ടു് ഏറ്റെടുത്താൽ വരുന്ന ഫലം
ഹിൽപാടി കൊടുവിഷനു് ഉണ്ടായതുപോലെ തോറ്റു തുന്നംപാടുകയേ ഉള്ളു. ഗവർമ്മെ
ണ്ടിനാണെങ്കിൽ ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കുള്ള വിഷമങ്ങളൊന്നുമില്ല. കൂലി, വളം കന്നുകാലി ഇവ
യൊക്കെ കണ്ടോൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. കർഷകന്മാർ വിചാരിച്ചാൽ ഒന്നുകിൽ കൈ
ക്കൂലി കൊടുത്തോ അല്ലെങ്കിൽ രാത്രി കട്ടുകൊണ്ടുവന്നോ വേണം കൃഷിപ്പണി നടത്തുവാൻ.
ഇപ്പോൾ കൃഷിയുമായി അധികമൊന്നും പരിചയമില്ലാത്ത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ റിപ്പോർട്ടു്
വെച്ചുകൊണ്ടാണു് ഗവർമ്മെണ്ടു് നെല്ലിനു് വില നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പണ്ടു് ഒരു പറ
നെല്ലിനു് ആറണയോ ഏഴണയോ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നാണു് പറയുന്നതു്. പറക്കു്
ആറണ വിലയുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു് ഇടങ്ങഴി അരിക്കു് ഒരണയേ വിലയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.
പുറമെനിന്നും ധാരാളം അരി കിട്ടാവുണ്ടായിരുന്നു. നാടൻ നെല്ലിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞുള്ള
വിലയിൽ പുറമെനിന്നും അരി കിട്ടിയിരുന്നു. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ കൂലിയാണെങ്കിൽ കൂട
തൽ കൊടുക്കണം, തിന്നാനുള്ള സാധനങ്ങൾ അധികവില കൊടുത്തു വാങ്ങണം. അതി
നുള്ള കാരണം അവക്കു ഇപ്പോൾ ഉഴക്കരിയോ മറ്റോ ആണു് കിട്ടുന്നതു്. അതുയും അരി
യുടെ ആഹാരം കഴിച്ചാൽ കൈക്കോട്ടെടുത്തു പൊക്കുവാൻതന്നെ സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു്
അവന്റെ ശരിയായ ക്ഷീണത്തിനു് വലുതായ ഒരു സംഖ്യ വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവരും. അ
താണു് കൂലി കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതു്. കാലസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് കുറേക്കാലമായി
ക്രമേണ വിളവു കുറഞ്ഞുവരുന്നതല്ലാതെ കൂടുതലായി കിട്ടാവുണ്ടെന്നു കേൾക്കാനില്ല. അതു
പോലെ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള യാതൊരു പരിശ്രമങ്ങളും ഇവിടെ ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല.
ഗവമ്മെണ്ടു് അടുത്തകാലത്തു വളത്തിനു ഫ ൦ ൦-ക്കു് ഫ ൪ കുറച്ചു കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു്
ഒരു ഓർഡർ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഞാനും കുറെ വളം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി. ആയിര
ത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ഉരുപ്പികയോളം നഷ്ടമല്ലാതെ യാതൊരു ലാഭവും എനിക്കു കിട്ടിയില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കൂട്ടി: മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ വളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടു് കുറെ ഭേ
ദമായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: അങ്ങിനെ ഗുണമുണ്ടായി എന്നു് ഒരാളെങ്കി
ലും ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു കേൾക്കുവാൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്.
എനിക്കു ഗുണമുണ്ടായില്ല എന്നല്ലാതെ നാട്ടുകാർക്കും ഗുണമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ വി
ശ്വസിക്കുന്നില്ല. വളം ശരിയായ തരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള അശക്തതകൊണ്ടായി
രിക്കാം എനിക്കു് അങ്ങിനെ അനുഭവപ്പെട്ടതു്. ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടു് കർഷകർക്കു പ്രോ
ത്സാഹനം നൽകുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ കടലാസിലെഴുതിവെക്കുകയല്ലാതെ പ്രോത്സാഹി
ക്കുവാനുള്ള നിലയിൽ യാതൊരു പ്രവർത്തനസഹായങ്ങളും നൽകുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട
മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഏകദേശം ൪൦൦ ഇറിഗേഷനോളം വർക്കു് ഇവിടെ നടത്തിയതാ
യി പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു് നാലായിരുപ്പറ നെല്ലെങ്കിലും കൂടുതലായി
ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.
അദ്ദേഹം ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചതാകകൊണ്ടു് നെല്ലുണ്ടാകാത്തതിൽ അദ്ദേ
ഹത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനില്ല. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ കൃഷി വർദ്ധിക്കത്തക്ക യാതൊരുവിധ
പ്രോത്സാഹനവും ഗവമ്മെണ്ടു ചെയ്യുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു് കൃഷിക്കാരനോടു ഡിഫെൻസ്
ഓഫ് ഇൻഡ്യാ റൂളും മറ്റും എടുത്തു കാണിച്ചു് നിങ്ങൾ ഇത്രപറ നെല്ലു് ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ള
ണം അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ പ്രോസിക്യൂട്ടുചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടാൽ തോല്ക്കുകയല്ലാ
തെ പിന്നെ എന്താണു നിവൃത്തിയുള്ളതു്? ഇന്നത്തെ നില തൃപ്തികരമാണെന്നു ഗവമ്മെ
ണ്ടിനു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കുറെ ഭൂമി കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും ഏറ്റുവാങ്ങി അതിൽ ഗവമ്മെ
ണ്ടിൽനിന്നും ചിലവുചെയ്തു കൃഷി നടത്തി കൃഷിക്കാരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക. അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തൊന്നും ചെയ്യാതെ പതിനായിരക്കണക്കിനു് ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിമ്മിച്ചാണു് ഇപ്പോൾ കുറെ കൊല്ലങ്ങളായി കൃഷിസംരക്ഷണം നടത്തിവരാവു്. ഈ നിലയിലായാൽ കൃഷി എങ്ങിനെയാണു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതു്? അതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കൃഷി നടത്തി ഫക. ന്യൂണ. വിലക്കു് ഒരു പറ നെല്ല കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നു കാണിച്ചുതരികയും ചെയ്യാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ സംഗതി മേലാൽ കൌൺസിലിൽ പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ഏല്ക്കാം.

യഥാർത്ഥത്തിൽ കൂലി വാങ്ങുന്നവനാണു് ശരിയായ കൃഷിക്കാരൻ. അവനു കൂലി കൊടുക്കണ്ടാ എന്നുവെച്ചാൽ പിന്നെ ഒരു കുഴപ്പവും ഇല്ലല്ലോ. സാധാരണയായി സാധുക്കൾ മാത്രമേ ഒരേക്കർ, രണ്ടേക്കർ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നുള്ളു. അവൻ തന്നത്താനായിരിക്കും കൃഷിപ്പണി നടത്തുക. പത്തും പന്ത്രണ്ടും ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നവർക്കാണെങ്കിൽ അന്യരുടെ സഹായം കൂടാതെ കൃഷി നടത്തുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അന്യനെക്കൊണ്ടു കൃഷിചെയ്യിച്ചു് അഥവാ ലാഭമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽതന്നെയും നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത കാലത്തു സഹിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിയിൽ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും നിയന്ത്രണം വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഫക. ന്യൂണ.ക്കു നെല്ലു വാങ്ങി ഫക. പ്രൈ.ക്കു വില്ക്കുന്നവെന്നു വേറെ ചില മെമ്പർമാർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്തൊരു ന്യായമാണതു്? ഒരു വഴിയിൽകൂടി അങ്ങോട്ടു പോകുമ്പോൾ എട്ടു നാഴിക, ഇങ്ങോട്ടു വരുമ്പോൾ പത്തു നാഴിക ഇങ്ങിനെ വ്യത്യാസം കാണുന്ന ഒരു എട്ടാടു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുതന്നെയില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ വല്ലപ്പോഴും ഗവമ്മെണ്ടു് ചെയ്യുന്നതു കണ്ടിട്ടു മറവുള്ളവർ ചെയ്തുപോയാൽ എന്താണു് തരക്കേട്ടുള്ളതു്? നാളെ ഒരു പറ നെല്ലിനു് ഫക. യേ വിലയുള്ളുവെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു് നിശ്ചിക്കയാണെങ്കിൽ ആ മര്യാദയനുസരിച്ചു് ഈ രാജ്യത്തുള്ളവർ എല്ലാവരും ജീവിക്കണമെന്നുവന്നാൽ അതൊരു ന്യായമാണെന്നു പറയുവാൻ ഞങ്ങളാരും തയ്യാറില്ല. നിങ്ങൾക്കാണെങ്കിൽ കുറഞ്ഞ വിലക്കു വാങ്ങി കൂടുതൽ വിലക്കു വില്ക്കാം, പറയുടെ മുകളിൽ കയറി നില്ക്കാം. ഇതൊന്നും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അന്തസ്സിനും അഭിമാനത്തിനും യോജിച്ചതല്ല. എല്ലാവരും നിയമം ലംഘിക്കുന്ന ഒരവസരം വരണമെങ്കിൽ അതിലേക്കു് ഇതിനേക്കാൾ പറ്റിയ ഒരു സന്ദർഭം വേറെയില്ല. നാളെ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഒരു എക്സ്ട്രാ ഓർഡിനറി ഗസറ്റു പരസ്യം ചെയ്യും. അതിൽ എന്താണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു് ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരായ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവർക്കു് അറിയാൻ സാധിക്കുമോ? അതിൽ എന്താണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു് പിറ്റേദിവസംതന്നെ പ്രോസിക്യൂഷൻ വരും. ഈ മാതിരിയുള്ള ഒരു നിലയിൽ നിന്നല്ല കൃഷിക്കാരെ നോക്കേണ്ടതു്. ഈ രാജ്യത്തുള്ള സകലരും കൂലിക്കാരാണു് എന്നു വെച്ചു് എല്ലാവർക്കും ന്യായമായ തരത്തിലുള്ള നിയമമുണ്ടാക്കുക. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു എട്ടാടു വരുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം ഇന്നത്തെ നിലയിൽ നെല്ലിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ വിലക്കു നിങ്ങളാണു് റെസ്പോൺസിബിൾ, അതു കൂട്ടണമെങ്കിൽ കൂട്ടുക, കുറക്കണമെങ്കിൽ കുറക്കുക, എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുക. ഈ രാജ്യത്തുള്ള കൃഷിയെല്ലാം ഗവമ്മെണ്ടുതന്നെ നടത്തി ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം ഓരോ റേഷൻ കാർഡു തരുന്നപക്ഷം കുറച്ചെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു് ഈവക കഷ്ടതകളിൽനിന്നു മാറിനില്ക്കാമല്ലോ. മുമ്പു് കൺട്രോൾ വില ഒന്നരയോ രണ്ടോ ഉറുപ്പികയുള്ളപ്പോൾ മൂന്നരയും നാലും ഉറുപ്പിക കൊടുത്താണു് വിത്തു വാങ്ങിയതെന്നു എനിക്കറിയാം. വിതക്കാൻകാലത്തു വിത്തു് എവിടെനിന്നു കിട്ടിയെന്നന്വേഷിക്കാൻ ആളില്ല. കൊയ്യാൻകാലത്തു ഞങ്ങളുടെ അനുവാദം വേണമെന്നാണു് പറയുന്നതു്. കൃഷിക്കുവേണ്ടി ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ചില സഹായങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്, ഇല്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. കോൾകൃഷിക്കു പമ്പിംഗിനു് ആവശ്യമായ ക്രൂഡോയിൽ കുറെ കിട്ടി. എഞ്ചിൻ നടത്തുവാനാവശ്യമായ മോബിലോയിൽ കിട്ടിയില്ല. അതുകാരണം ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റിൽനിന്നു വാങ്ങി തോറ്റു. ഇതിനെപ്പറ്റി പല അവസരങ്ങളിലും ഞാൻ സപ്ലൈ ഡയറക്ടരോടു പറയുകയുണ്ടായി. അതുകട്ടെ, നോക്കാം, എന്നദ്ദേഹവും പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടു് ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റിൽനിന്നു് ൪,൦൦൦ ടിൻ ടിന്നൊന്നുക്കു ഒന്നരയും രണ്ടും ഉറുപ്പികവീതം കൂടുതൽ കൊടുത്തു വാങ്ങേണ്ടിവന്നു. അതു് ഓപ്പണായിട്ടുള്ള ഒരു മാർക്കറ്റിന്റെ നിലയിലാണു്. ടെണ്ടറിൽ വെച്ചാണു് വാങ്ങിയതും. എണ്ണയുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ കൺട്രോൾ റെയിറ്റിനാണെങ്കിൽ ഇവിടെയില്ല, ൪ക. അധികം തരികയാണെങ്കിൽ എണ്ണ തരാം എന്നു നേരെ പറഞ്ഞാണു് വില വാങ്ങിട്ടുള്ളതു്. ഇതു വല്ല കാട്ടിലും മൂട്ടിലും പോയി നടത്തിയ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വ്യാപാരമല്ല. പബ്ലിക്കായിട്ടതന്നെയാണ്. ആ വിഷയത്തിൽ നെല്ലിനെപ്പോലെയുള്ള അധികാരശക്തി ഗവൺമെണ്ടു പ്രയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞ വില കൊടുത്തു വാങ്ങിയതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിലും ഗവൺമെണ്ടു ന്യായമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി ഒരു സമാധാനം വരുത്തണം. ഇവിടെ ഒരുറുപ്പിക ആറണ വിലയാക്കിയതുതന്നെ വലിയ അക്രമമാണ്. ബ്രിട്ടീഷിൽ ഇതു വിലയില്ല എന്നാണ് പറയുന്നതു്. ബ്രിട്ടീഷിൽ ഒരു പറക്കു മൂന്നും മൂന്നരയും ഉറുപ്പിക വിലക്കു നെല്ലു വിറ്റിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷിനോടു് അടുത്താണ് എന്റെ താമസം. എനിക്കറിയാം ഇവിടെ ഫക. ന്യണ. വിലക്കുള്ള നെല്ലിനു് അവിടെ മൂന്നുറുപ്പികയും മറ്റും വാങ്ങീട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു ഗവൺമെണ്ടു് ഇതു വളരെ ഗൌരവമായിട്ടു് ആലോചിച്ചു് മേലാൽ ഇന്നാട്ടിലെ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണം, കൂടുതൽ വിളവുണ്ടാകണം എന്നുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശരിയായ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ വെച്ചു് അന്വേഷിക്കുകയും, അവരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു് പ്രവൃത്തിക്കുകയും നെല്ലിനു ന്യായമായ വില നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* Do the Government purchase from the tenants paddy which they have to pay as rent to the landlord ?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* They are prepared to pay if the tenant and the Jenmi agree.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* Do they purchase it from the tenant? If so, to whom is the value paid ?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* For paddy purchased from the tenant, money is paid to the tenant.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* In such cases are arrangements made to see that the landlord collects from the tenant only the value paid by the Government and nothing more ?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* In some cases the tenant and the Jenmi agree that the tenant may sell to us the pattam. In that case we pay freight to the tenant as well as price.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* Certain landlords whose estates are managed by the Government are collecting over and above Rs. 1—6—0 paid to the tenant by the Government an extra of 2 as per para calling it transport charges. If the Government purchase from the tenant the paddy which he has to pay the landlord, Government have said that they are paying money directly to the tenant. Do the Government in such cases arrange to see that the landlord does not collect over and above the price at Rs. 1—6—0 the extra of 0—2—0. Are the estates under Government management collecting like that ?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* Paddy which these institutions do not want are purchased in Devaswams. The surplus paddy in the Devaswam is surrendered. We do not purchase paddy which the Devaswam wants. When we purchase paddy we pay at the rate of Rs. 1—6—0.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* They say that 20 lakhs of rupees would be lost.

Mr. Joseph Petta *(Adoor):* May I know.....

Mr. President: The Hon'ble Member for the Government will deal with it in his reply. I do not think this putting of questions to the Member of Government incharge is a very fruitful method of conducting the debate.

Rao Sahib M. M Paul *(Director of Food Supplies):* Government are aware that this is a serious problem for the agriculturists. It is not with a light heart that the Government view this question, but at the same time I would request the House that the question may be considered dispassionately and without any sentiment.

***Mr. N. V. Subbrayan Chettiar** *(Nominated):* I may mention a few words in this connection. The price of paddy fixed by our Government is rather too low when compared with the prices obtained in other places. The cost of other materials required by the agriculturists has gone to such an extent that it has become very difficult for them to pull on. The price of cattle, fodder, the agricultural implements, manure, and the cost of labour has increased by 400

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to 500 per cent while there is no appreciable increase in the cost of the paddy. The conditions of the agriculturists in pre-war days when the cost of the paddy was very low were thousand times better than at present. Now it is the agriculturists who are doing the greatest service to the people and the nation at large. During pre-war days they were not given any encouragement. Even now they are completely neglected. If such conditions are continued for some time more it is sure and certain that there will be no middle class agriculturists and all the lands will come into the hands of the few moneyed men. It is therefore essential that at least in the interest of a large section of the public who are poor agriculturists the price of paddy must be increased to such an extent that they can make both ends meet without involving in additional debts.

I may also point out that the paddy purchased by Government at present is sold by them on a profit of 100 per cent. I may ask the Government why they should thus exploit the poor agriculturists. Are they not persons who build the nation and feed the people. Is it therefore proper on the part of the Government to make profit who always condemn profiteering. If Govergment say that it is to compensate the loss in their other purchases, then the present policy is to be totally condemned, because the agriculiurists are not the only class of people in the country to save the Government. They must also get what the agriculturists in other countries get. So in all fairness and equity the agriculturists should be given what is actually due to them for their hard labour. Otherwise it will be a great sin that they are doing against the agriculturists and the curses of thousands of these people will fall upon the heads of those who are responsible for this crime, which they will have to suffer on a later date. I would therefore suggest and press the Government to do what is just in the matter. I support the motion.

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* Pre-war price of paddy varied between five to seven annas per para depending on the quality of the paddy. The price was fixed at 14½ annas per para which was sometime about 10th July 1942 (26th Mithunam 1117). It has been successively revised to 1-2-0, 1-4-0 and then finally, it was fixed at 1-6-0 per para as per notification, dated 9th September 1943 (24th Chingam 1119). The present price is thus about three to four times above the price of paddy prevailing in the pre-war times. Since then there have been representations from both inside and outside the House to revise the above rate so as to increase the price. The Government have always given this question very careful consideration but found themselves unable to comply with the request. The question was again gone into carefully, recently.

The main point to be considered in deciding this question is whether the cultivator is not getting a fair margin of profit by the rate now in force. It is alleged that consequent on the rise in price of various necessaries of life, the cost of cultivation has gone very high and the paddy cultivator has been hit hard thereby. A careful study of the problem, however, will make it obvious that this contention will not stand. Wages for paddy cultivation form one of the most important items of expenditure to be taken into account in this connection. They are usually paid in kind and adequate allowances are being made for this purpose when the Government requisition paddy from the cultivator. Thus this item of expenditure remains constant. The other items relate to manure, replacement of working cattle, and agricultural implements etc., and they may approximately be estimated of having increased by about 15 rupees per acre. On the other hand roughly estimating the net yield on an average per acre at about 50 paras of paddy after making allowances for seed and "valli" the increase in price over the pre-war level amounts to 150% per acre. It clearly shows that the agriculturists are making a clean net profit which is much higher (in terms of money) they used to get before the war. Another relevant factor to be taken into account in this connection is the price prevailing in the adjacent parts. Under ordinary conditions the price of paddy prevailing in areas adjoining are influenced to some extent by the price prevailing here. It is also desirable that in times like this there must be a reasonable approximation of the price level prevailing here and in the neighbouring parts. In areas surrounding our surplus Taluks, *viz.*, Chittur and Talapally they are as follows.—

	Locality	*Capacity of standard measurement*	*Prices in comparison with Cochin para*
1.	Cochin State	440 fluid ozs.	Rs. 1—6—0
2.	Ponnani Taluk (Bordering Talappally and Trichur Taluks)	10 Madras measures or 1½ paras at Rs. 2 (one measure: 1½ Edangali)	Rs. 1—5—3 less transport charges (this will work to Rs. 1—2—4 per Cochin para)

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

3.	Palghat (Bordering Chittur Taluk)	Rs. 116 per cart load of 70 paras less transport charges (one para 500 fluid ozs.)	Rs. 1—7—4 less transport charges (This will work out to Rs. 1—6—0 taking the transport charges to be 0—1—4 per para)
4.	Pollachi (Bordering Chittur Taluk)	Per bag of 1½ mds. or 7½ paras. (i) Kodaipaddy, (ii) Kar paddy (One maund: approximately 5 paras) (There is no paddy crop now in Pollachi area being dry season)	(i) Rs. 1—9—7 (ii) Rs. 1—7—6
5.	Travancore	Rs. 1—8—0 per para of 462 fluid ozs.	Rs. 1—6—10. 3 or Rs. 1—6—11

With regard to the Pollachi market level, it is obvious that, apart from the fact that the same price prevails in the present season also when the paddy is scarce, the transport charges also had to be deducted as far as our Cochin Paddy is concerned, in which case the price our Chittur Agriculturists are likely to get will not be more than our control rate. There is also the further fact that shrinkage allowance a maximum of 2 per cent is allowed on all paddy purchased in Travancore.

One contention put forward by those who advocate an increase of price of paddy is that the Goverment are making a profit from the sale of paddy purchased from the agriculturists and that this is unjust and unfair to the cultivator and that the price of paddy should be increased to the extent that Government are making a profit out of it. This is a mis-conception. It has been repeatedly explained both inside and outside the House that the Government do not wish to make any profit by the sale of the paddy purchased from the cultivator. It is only very recently the Government cleared this mis-conception in a press note. The relevant portion of which I may be permitted to read for the information of the House.

"As regards the observation made in some papers that Cochin is making a large profit by selling her home-grown paddy after conversion into rice, at the same rate as imported rice, the Government desire to point out that the position is different. The policy followed in Cochin State is to have a uniform selling price for all varieties of rice whether home-grown or imported in all parts of the State. The Government have all along acted upon the principle that there should be equitable distribution of food stuffs in the State and the people in surplus and deficit areas should be given the same treatment as regards both supply and price. Any other policy would have been unjustifiable when the State itself was pressing the Central Government to fix an All India Poll Price for rice and to make an equitable distribution of the surplus rice available. The adoption of a pool price is in conformity with the views enunciated by the Gregory Committee and accepted in principle by the Government of India. Rice is necessary to cater to the needs of a fairly large portion of the public especially in the towns. For quick transport and speedy distribution it has also been found from actual experience that a major part of the home produced paddy has to be converted into rice. The paddy purchased by the Government is therefore, milled before it is sold to the public. A pooled price is then charged for rice whether imported or home produced. It has been made clear to the public that the policy of the Government is to avoid making any profit on the sale of food grains, the cost of the large establishment required for procurement and rationing of food grains and controlling movements and price being debited to the State revenue expenditure. In fixing the retail selling price, what is done is to work out the total cost of imported and home-produced rice and adjust the sale price so that there is neither gain nor loss to Government.

It may be understood in this connection that, since the Cochin Government started total rationing even before the monopoly purchase of local surplus paddy was initiated in January 1943, they had not any large stock of rice in hand either home-grown or imported. They were able to get large supplies of rice from Madras and Orissa provinces at comparatively cheap rates till January 1943, and if their stocks had not been sold away then and there it would have been possible to fix the price a little lower than at present. Afterwards the quotas to the State were mostly from North India, *viz.*, Sind, the Punjab, Baluchistan and Kashmir. The price of this rice is very high ranging from Rs. 21 to Rs. 43—8—0 per bag of 162 lbs. excluding cost of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

transport and other incidental charge. Madras has since been supplying this State with rice but the price charged is on a replacement basis, according to which it comes to about Rs. 21 per bag. Transport charges and the cost of labour have also greatly increased. These factors go to increase the average cost of imported rice and force the Government to sell rice at a higher price.

When the Covernment fixed the price of paddy at one rupee per para the average cost of both imported and home-grown paddy purchased by the Government comes about Rs. 30. Even now the above average cost price continues to be higher than our selling price.

By way of answer to the explanation offered by the Government as to how they are justifying the sale price, it is urged on behalf of the agriculturists that by the procedure adopted by the Government paddy cultivators alone are made to bear the burden of the increased cost Government are paying for food stuffs bought from outside consequent on the scarcity of rice brought about by the war conditions and that this is extremely unfair to them. This contention also will not bear scrutiny. This is apparently confusing the issue.

May I respectfully ask the Hon'ble Members whether if the Government succeed in obtaining rice from North India next year at a very cheap rate it will be fair to the cultivators if the Government reduce the selling price in that ground? That Government are paying higher price for some varieties of rice imported from North India has no bearing on the price of paddy fixed here. Government have in fact imported rice from Madras and Orissa at cheaper rates than prevailing here. It was never thought that by that reason Government should fixed a lower rate for the paddy produced by the agriculturists here. The Government are not aware of the conditions which have led to increase the price in some of the places from where we are importing rice. Thus it is pretty clear that the fixation of price of paddy the Government are purchasing is entirely independent of the price the Government have to pay for rice imported from outside. The Government repeatedly represented to the Central Government that it is very hard that we are made to pay such a high price that the price should be controlled by the Central Government and that if possible we should be allotted quotas from places from where we can import it at cheaper rates. For reasons beyond our control it has not yet been possible to get rice at cheaper rates. Even as regards rice we are now obtaining from Madras it may be remembered that we have to pay the replacement cost prevailing in Orissa, Central Provinces etc., as it is from there we are allotted a portion of our quota and it is by arrangement with Madras that the latter agreed to despatch that quota to us. In view of our acute scarcity for rice our position is that we have to bring down the rice from any part of the world from where we can get it, if that is possible, irrespective, of the question of cost. It may be true that people who follow other walks of life than agriculture are making comparatively larger profits. But I do not think it to be a sound principle to attempt to adjust the price of paddy with reference to the margin of profit earned by industrialists or by those dealing in other agricultural products. Rice being the staple food of the country and essential to preserve the life of the community it is imperative that it should be made available for consumption to the people at the cheapest possible prices.

Then with regard to the actual rates. We should increase the price of paddy without corresponding rise in the price of rice. If the price of paddy has to be raised certainly the price of rice has to be raised, unless we are prepared to face a huge loss. We have purchased more than 53 lakhs of paras of paddy. If 6 annas per para has to be fixed the increase would be about 20 lakhs of rupees. There is another cut motion by another Hon'ble Member that we should subsidise by revising the prices. Government think that we have to subsidise some of the grains unfamiliar to the people. We cannot go on subsidising every item of article that we are selling. In the forenoon we had a discussion when the Government were taken to task for the loss sustained. Unless the business is run irrespective of the cost the Government cannot go on subsidising to the extent the House wants. Government think it would not be wise to incur such a huge loss.

Then another suggestion of the Hon'ble Member for Vadakkancheri is that in increasing the price of paddy we should consider only persons who are actually tilling the land. That is a very difficult economic proposition. There are various practical difficulties in acting up to this suggestion and cannot be disposed of by a sweeping step taken by the Government. The question whether it is earned income or unearned income, who has an advantageous position consequent on the increase in the price of paddy will be very difficult for consideration here.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Then the Hon'ble Member Mr. Panikker pointed out that we have not taken care to issue paddy as paddy. It was found convenient to issue the major portion of paddy as rice.

I have answered most of the points. Before concluding I wish to point out that Government are sincerely of opinion that a case has not been made out for the increase. Government are watching the situation carefully and if at any time Government find that there is hardship on account of circumstances necessitating an increase they will always be prepared to revise the rates and consider the matter. I therefore request the Members not to press the motion.

The House rose for the day at 5 P. M.

N. S. RADHAKRISHNA SARMA
Secretary to the Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

APPENDIX

(Please see answer to Question No. 150)

	Name	*Age*	*Qualification*	*Service*
1.	L. R. Mary	33	S. S. L. C.	14 years
2.	L. Devaky Amma	35	do.	15 years
3.	A. K. Lizzi	30	do.	8 years 11 months
4.	Rosy Thomas	30	do.	do.
5.	K. X. Teresa	32	do.	4 years 3 months